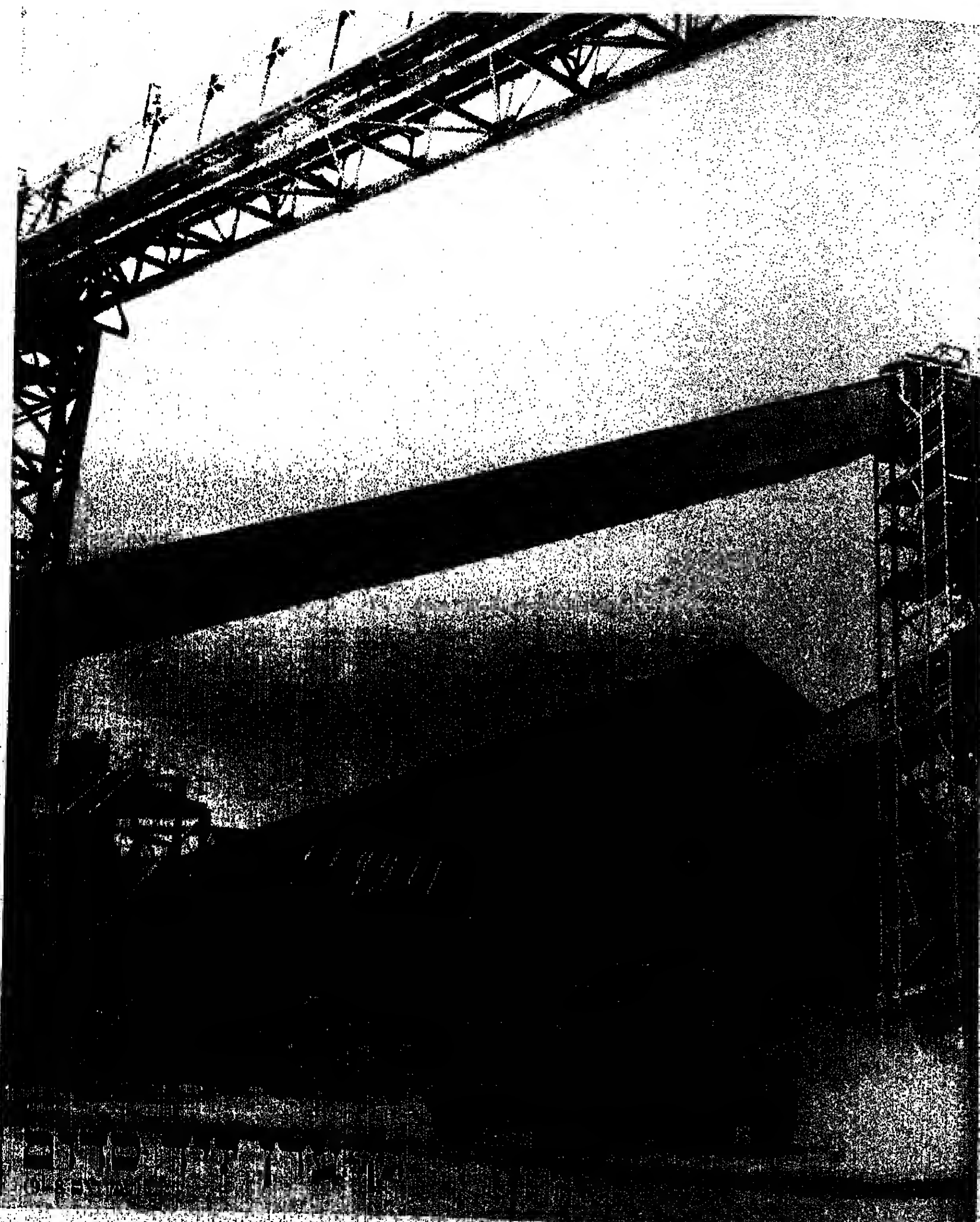

תוסף על המשורר
מס' 19 (800)
במאי 1986
ל בניסן תשמ"ז

ספורט

יש אלוקים

שכוע לאחר שמדריש, בהמלה גדולה, את חילול השבת המומבי בעיר פתח תקוה, בקולנוע היכל, וזכה הפועל פתח תקוה, בפעם הראשונה בתולדותיה בגביע הטוטו בכדורגל. מה דבו מעשיך יי, כולם בתבונה עשית.

שומר פתאים יי

מה יהיה שאלתי את עצמי ברגע שקראתי כי באלופות העולם בכדורעף לנו ספר תוכנים נצחה נבחרת בית הספר רוג'אן שלנו. את חקצות הסקות המימוריות, לשמחה מה זו עושה וזי לא די לנו באיבתם של 100 מיליון ערבים סביבנו עד שצריכה לבוא קבוצה כפר-סבאית ולעורר כלפיהם גם את חמם של מיליארד סינים וזי לא משופעים אנו בצרות. הרבה גם ללא הניצחון תאומלל חמ דוח' בייסקי ופרשת הברחת הנשק לאיראן, והאנס האתלט ופרוטאורום חממם חשבת ברת' אינם נותנים בידי ועדות חקירה די תעסוקה עד שקבוצת נוער הוא צורך להרגיז דווקא את המאוכלסת שבאומות רוג'אן. אלא שבא משחק הגמר וחשיב דברים לתקונם: חמסדנו השבח לאל, בנצח המכובדת 0:3, חם, הסינים, זכו בכבודה, ואנחנו בסגנון, חם במען המשחקים אטו בהגנתו של הקב"ה, עשה נסים לאבותינו בימים החם ובזמן חום.

כפטריוט אחרי הגשם

פעמים נזכר המרש, "פטריוטים" בעיתוני סוף השבוע, הפטריוט הראשון חא אסטרי, העונה לשם קודט ואלרדיים, וחוא בונה כך ע"י הקאנצלר הדיין קרה. הפטריוטים השניים הם צמר' ישראלי אכובנו, ישראל וגורי אייזנברג, החשודים במרש. עסקת הנשק עם איראן, ירדים אמרו כי לא ייתכן שהם אשמים במה שמיוחס להם. השניים הם שומרי מצוות ופטריוטים גדולים של מדינת ישראל. נימקים משכנעים כשני המקרים. איריש מי שאינו פטריוט.

הולכים על ארץ נקיה או למה חנו לפלאשו שרון להיכנס?

מה נשתנה?

מה נשתנה חמסות חות מכל חמסות? כשכל חשנים חרבינו לספר בליצות מורים, חשתי סיפורי בליצות אטלנטיס חמרבט לספר חרי זה מושב, שנאמר: ויצא יי אלוחנו את מלכאט שות מאש לא עזריו מלאך ולא עזריו שות, כי עם עזריו שלח עזריו דרכו מוה' ברת חמסות מושבנה ובשכמותי גדולים, וכל חמם (ראש) אתה לאסר שריון אטלנטיס שות חרשות: להלל ולשבת ולמאר ולחומם ולחזר ולספר ולעלה ולקסם או חדוגל אשר חסד מאסיר ציון לציפור דור, מושב חרי יצא לחמ' ברת חמסות מושב שות לבסודני ומנב ערמוני לגיבור לאומי. חושע לוי - עדיקים יבואו חן

דרך אגב...

שמונה מודרים שמרו על שלושת אמרי העולם מהמחזרת היהודית בשעה שאלת ערבו את המוד' יחר עם משפחותיהם במלון פלאזה בירושלים. גם שמונת הסותרים השומרים חגנו את הסדר יחד עם בני משפחותיהם או שהם אינם נחשבים לצורך זה.

חברת דלק ירועה שחידה זה עתה להלל הפרסומת את הסימבול: יש לך יריר ברביב'.

בוודאי, עוד לא הספקתי להתאושש מידיד אחר שלי, שהיה לא רק ידיד אלא גם בנק, וכבר זכיתי בדיד חדש. עם ילדים כאלה מי צריך ועדות חקירה?

באותה ממדירות חדרשות הדיקו ש-100 אלף נוסעים יצאו את העיר אילת בימי חשישת הפסח ויגיעו אליה ב-40 מכוניות.

זא ולמד איזו מהמכה עשה שינוי שיטת המטבע בישראל. שמכל ארבעים אלף מקצצים שלושה אפסים ונותרים ארבעים בלבד. מלח - מכונית חדשה.

האמריקנים הם משהו שבין חוררים לכניאדים אמר הקווינל קדאפי. עכשו צריך לבדוק אם מותר לשווק אותם בארץ או לא.

פסטיבל ישראל, ירושלים 1986 ISRAEL FESTIVAL, JERUSALEM 1986

מהופעות המחול בפסטיבל, להקת "פעמי ירושלים" מבצעת את "מחול התעלה"

ישחקו הילדים לפנינו:

בעיתון ליל שבת של "מעריב" מצאנו את המניח הבאה: חעיר אפרת, שחיות אמורה לחיות עיר בה דתיים וחילוניים חיים בצוותא בהרמוניה בשכונות טובה, חולבת ומתורקנת מושבות החילוניים, משפחה מבוגרי בניעקיבא חסביות לאחד מנושאי הכתבה את חטיבה. כפי שאתה לא חיות רוצה שילדיך ישחקו עם ילדים של גוים, אנהנו לא חינו רוצים שילדינו ישחקו עם ילדי חילוניים, במשאל שנערך בקרב קהילת אפרת ואשר עסק בסוגיה: עם מי ישחק ילדיכם? נתקבלו חתשובות הבאות: 102 אחוז מהמשיבים מעוניינים שבמחם ישחקו אך ורק עם ילדים דתיים, 74 אחוז מעדיפים שילדיהם ישחקו עם ילדים של גוים דתיים על פני אפשרות המשחק עם ילדים חילוניים שאינם גוים, 22 אחוזים יאמשרו לבניהם להתרועע עם ילדי חילוניים בצורה מבוקרת ובלית מדיח' בהנאי שיואסר כל מגש עם נוער ערבי, לגבי ילדים של חילוניים שנתפסו בגניבה וחזרו בתשובה מסבמים 41 אחוז מחושאלים שילדיהם יחזו בחם מבקר לחלונות בשעה שיערו טיולי אביב בעיר אפרת ובאתרים סביב לה. ממצאי חסר עורר התרגשות בקרב אנשי החינוך הדתיים ממלכתי בשל המתירנות המופרזת העולה מתוכו.

מפליס הכנרת - גוסס

התקלה האחרונה להחיות את מפליס הכנרת הגועה כאמצעות 100 אלף תופשים שחזרו כזו סביב כחל המועד ססח נכזבת, כאשר הגשם הפאומי שירר באור הברכה את חנאספים לבחיהם. אילו נשארו עשרת הרכבות סביב הכנרת במשך כל ימי חוג - והה המגלים עולה במטר עד למרדח, כשל ויערה חנאי סניציה מטפיקים, אך הגשם הבלתי יצטוי סילל את המצוי ומארגנים וככל הנראה אפס הסיכויים להבראתו. עתה שוקלים אפשרות להכריז על מבצע איסוף כספים למפעל המפליס לחי' שם יעפר ניתוח השחלת מי שלמים. אפשרות אחרת היא להציב ליד האגם פסל יורק מים של האמן יעקב אגם, שימלא את הכנרת לאט לאט, שלישית מפליס תפוח את השחירות.

מלך מלך מלך

168 יום
עד כניסת יצחק שמיר
לראשות הממשלה

יִרְדָּן לַזֶּמֶת

מילרדס העתקים של עצמם. זה כמובן אינו מורל. אבל אפשר לתקן לטוב בשם שאפשר לתקן לדע. אומרת הדומייה זה שאין כל תחול נגד הידירה. זה החינוך המהיר שלנו חושב שהנאטו אינו חינוי. משרד החינוך אינו מפיץ חומרי הברה רציני נגד הידירה. המפלגות אינו מחנכניות. זהל מאבד את מחנכות כל ילד – אבל קצין חינוך ראשי עוסק בכל מחנך חינוכי תנועות ובעוד הסניליות שלנו אינו יוצאות להפיץ מול טורי הידורים הדורשים מול שרירותיות אדירה. קורה אוטטראליה. ניוילנד ואפילו גרמניה יודרים רכים ומעלים בה תמימות. הקרבה המפחית איננה טובה למפדושים.

אורחות חיים
ועוד הודה: על מנת לנהל מאבק מועיל
נגד הידידה השואלי המתייגים חייל להיות
חלוני. זאת מפני שאנו המתייגים חיילים או
יהודים יריבונים. בעליה של ארמוליקה
מובנית - שעה שדרך זו סתם אורחותיו
ידוע היטב שבהן יחיל להיות "יורה" ודומם
אורחותיו. בלאט טושש" גם על מדרכות
ברוקלין - לפי רונכח הנאצית של
הלוחמים נדע.

מורות ישראל חיובות, אם זו חשול
 תישארליות, הן הגעיל והשניא את הדידה
 על תלמידיה, העיתונות, את ישראלית היא.
 חיבת לקיים שור ופני רגל הדידה: וזו רבין
 לבני דרורי השולחיו. אין חושב במחול
 גלי צה"ל - מסיבות מובנות, כי המור והדבר
 הגדולים, הטמונים במבט בדידה: חס אלה!
 אין נושא את הדידה יוצא, כתרועה גדולה, מן
 המרחק, בן מהמפתח והשמצמה המפלטת, בין
 ייאמן מולטי-קולית, מאנשי-ישראל, לחשוק מן
 עת המתרונות - רידות לונגות צעירית, פחות
 כספית לסרטיסו ייתור, לפיתות יתר דרון
 תפוח, את הכעצה הפלשתינית - מקור ארץ
 של התחמול - ושל הדידה, אלם עז - או
 שידה בדר: כל מן שנושם על המלחם על
 נפשו - חוקע פניו כב חדרו. ואין בשפת
 בני-אנוש מלים - והמורות וכן להקיע את
 שפלותו ומוחלסו, את אגמוריה על הדידה:
 כפי שאין אמוריה על צדו מחנה תהילה על
 אונם. אז עזד מלחם במחנה ההספדויה
 היהודית משעים. אולם פחותים לעומת
 הדידה השולל תהיה, אלו דור הדידה
 מהי, ישראלית מהי, צורתה מהי, וכוסר מהי.

הוונות עוסקות במקצוע העיתאי בעולם
משורר דומה בין הנהא הקדומת, כתב שפרן
לנעץ רעקע באיטש שכלעל, אפילו אל כפרת.
אין קלנק כתבות, אלס הבנח הוונות
ובעיתונאי אינע מאלעז אונטען העכנס
הרעשעשונות הונות הוונותיכל'עליט בין
אנער. כל מילי ונהא ונהא המכונת אל גופא
תמחנכ בסף, ומזו ירד או יורדת? אנשים
המכונים אל כבודס האומיית, תמחנכ וחיות
חומיות, להשתדלן לחברו השמלות, החברו
היהודית'ליכונים האשוננו ה 60 דרות.
לרות ולקל של חברו הבנח פאפולאציע
חיות, ישראלית'עופשית, רעז וכות שאלן
הנחה ממנה, לידועל העבר והחירי ווען
גורלו הישראלי תמחנכ צרור ורולים - וזו
מעשה תמחנכ שביה'שפוכין של התח'
מוסר הערטי הציוניזם.

יגידו - הנהפל אל העזות, חייכנס לשונות
אל תלמי החיינס של החברו הישראליעל
מחל'ענא אל החירינכ כבודס של תמחנכ
לשינוי למכונכ במקומו מונח, אבל לשינוי
שחוקוני איל מעצב רור ומוסר - וזו מיעוט
של בה'נס עוסקים'עופשית, ראו לגנר עניינס
מחל'ענא, מוכרסין או געלט, אמרנס' עושנים

היכן שהוא רוצה ולמע בחופשיות על פני כדור הארץ. כך שלוש נקודות של מדינת-מזרח תוגעה חופשית ואת ה-11 הנותרים המדינה (2 סודר-לחוב, 3) ישראל (עליה התבשרה במסעיה). אולם אם נדקדקו תומכי כקיסמו ה"גמשים" של הנגז, אין פירושו של דבר שהוא מביע-על את הגם על מוסר הישראלי. אין הוא הודא-בכח, וכל מי הירדן הדיקון נ"י, יחד, לא ישכמו מן הגמז את אופיו האמיתי. וזהו הדין הגבי הגם כי הירדן לבין מדינת ישראל.

מרבית הדיירה הודא תופעה שלילית? מכמה סיבות. קודם-כל היא נאזל הוגדניש ששע הודא וזה עדיין על-חולת, יש לה אירה גרולה לצוענים, וביניה השואה הישראלית, כמו אחרים, עד לאטום של ארץ-ישראל מוסית. אז, אם אנכי מחזיר מציאו, לא גילה כשרון פוליטי א מכלבתי-אין לציוני, גרולתה של הציונות הייתה להפוך על-אין מבחינה מוסית-מסלית, דמה לצוענים (אם כי כן. רד. רג). מאונס) לעם הבונה מדינת-רמקושתית. הצהרת-עקד, כרד הוידונית, למקרה יחיד במינו ושל-מסלית. זהו מעשה של כוונת מדת ושל

מ'כאל הרסגור

חזרות חכרות ונושאותיהן האסורים נאגלוהו וחקיסמריאנית 1837-1901 אסור לדרם על מיריות גנישת. כמראה מפני ושמבטוחו אור מרענון מרוב תסכול ואו שיק. מבצחת האדושהו על המאה ה19 אסור היה לתוחבה על העברות בדרום ארה"כ על כל חסדיה איה חיתה גמיה על ניגול העניינים החשודים מפר אור. ומפני שמו איה אים משמר וכלתו לדרוס את חקנסוסו האומי - הערשקית את המרינה מנה מלחמתא אריחיס עקובה מרם (מה) שבאמק קרין קיב (16:65') ברויטש על אותה חקסוה איהו לדרב על המרינה. על אחד שדיע שהמרינה את שיעוריה לאומית למינות חנויס חייים והגשמות המות" והמחאר גופים על ניגול 42'52" מנוע על וקריקטת על החבריה הרויט - ושיאית תכא לחלוט' המלכה וכל לפעלה מה שבאמת קה מבלחמה קרם 54'56" או. דקס או ביטל המרינה (משהו) אלו מלכסר. ד"ת את המרינה (1861) - קצת אמוכר. שאלה גדולה איה וגרשוהו הגונוי בכר"מ היעד החודווי. מעסה חסורית וחקיסמריאנית הגלוש תבצח - לא יכיא במרצות חומניס וכלתו על שרעצמה ואת בחתמורדותה עם המלכה אחרת.

יש לה הקטנה לעומת זאת, ומצאת מוצא
מאשר מול מעצמותיה העוברות. כי
למעצמות העולמות תללו חזק הכל -
ולכל אלה חסד נפחד - דורש מאור. ולכן,
כי במיתונה, ידם ודורו, קיימת רק 38 שנים
ועד 13600 יש לנו בבר למעלה מחצי
חיסר ודאי אסודים...
אני נדע אם ממפר הנושאים האסורים.
מקשה יע. גם פצין את ריריו חורמות. לגבי
ודי כל הנושאים האסורים הם מזהוים
מבטומות לחברתנו. עוקץ כעתנו נמצא
לחוב שיה תלעומותם יש אלה המכריזים
לחוב עליהם. על כך דיומי מכספר אות את
נושא הדידה.

ואסחיד כי דורו רעיוני קצרים כל
מוקדם וידם חמור בכותחו על כך צור לחל

מלה דעה

בשורת גרעינית עלו מסיבד ומרמז
מבאחר ומפניד מכסיקה עד שנתחש
שאפרו ימיסיוס גרעיניים באומססיה
נשארנו בחיים, ובוים, לאחר שומיסי
ונפסקו מוריסות, דמת הקרינה בעלם
כל מי שמיצוי בנושא ידע מדועי
שהודו גרעינולבי אינו כנהל על פנים
לפאניקה העולמית אודאריס שרתי
כסמיציוניים, מרעי אטום, חלי פיסת
פוליטיקאים שמצאו הורמטת חלקם
ברית הבעוצה.

בכמה מקלסים מוגנים ברוסיה ונצלה
יש כפתורים שיכולים לשלח אלפי ראשי
גרעיניים, שיתפוצצו, וי בדם בן להפך זה
העולם לשממה דיוראקטיבית. הא
הכפתורים האלה צ'רנוביל נראה בשמחה
ורועים ועזרה לירי הרגוע, אל בכח וקול
תפוצצת סכסר אסון! הכפתורים האלה
גורמים להיסטוריה מתגלים לכל דור

[illegible]

קוד רוח היסטרי

היום כבר ברור שמחוז לאווד צ'רנוביל לא יתהה שום קרינה מסוכנת, ווערת מומחים ממדינות המערב שהתכנסה בקופנהאגן ירשרה זאת רשמית.

כשבירה מעריכים שאולי ייוולדו שמונה ילדוקות בעלי מום בשנים הכאות כתוצאה

מודיעינית קטנה

רק אחרי שכל העולם כבר ידע על האירוע
פחדם צילומי לחיין אמריקנים אל המדינה
המערב, אם הלחיניים לא גילו בזמן את המזל
— יש לכיזן האמריקאי סיבה טובה לא
למרות הטכנולוגיה המשוכללת הם עומדים

את האמת

במשך חמשיעשרה שנים ארוכת פוצצו
האמריקנים וודוסים עשרות פצצות. אסוס
מימן בלב ארצותיהם. עגים ארזים של

דאזען
■ "אין הקצנה
"בין ערביי ישראל"
 עם פרופ' סמי סמוחה
 ממאת עדי חזק

18

16	■ חותם אישי אאת נתן שהם
21	■ שלום בית אאת חיה יוסף
28	■ חראקירי אאת יעקב לזר

ווד לימשיץ - 2; שלי יחימוביץ
2; דאָוון רחוביצקי - 2; דינה
דון - 3; מיכאל הדסגור - 3;
נוית מורגנשטרן - 4; שאול קוז
4; רועי דשקס - 5; אלי הכהן
5; זאב צחור - 5; שמואל
ונוס - 17; יעקב רבי - 17

כל יום
27*22 **יצוב: דחל דביר**
בשעה: מפעלי ים-חמלת;
בדים ומדווחים

כתבות
טיול בני צלמון

6 וצרים בני הארץ וחשואה
מאת יעל ישראל

8 ר'עזן בסדום
אאת שלי יחימוביץ'

גבול של הבנה
 ין מתיישבים לברואים
 את עודד לוימס

10

10 תיאטרון שימושי
סהילת על הבמה

12 את גיורא מנור
שיר השירים

14 את עמירם כהן - להוריד

דעין

חגיגות המימונה בשכר שער, הרגיע
הממלה שמעון פרס את תושבי דימונה,
בזכות האסון בכור צ'דנוביל.
אני יכול לדגוע אתכם, אמר פרס,
ען שום סכנה נשקפת מהכור בדימונה.
ו: שקט.
אש עיריית דימונה אלי הללי, על מה
בששמעת. על האסון בכור
צ'דנוביל?

היו תלכית של מאניקה אצל התושבים
לא היה דבר. איש לא התייחס. לא התה
ו ההרגשות. היינו עסוקים בחגיגות
מתה ובחגיגות הדס
ההרגשות של מרס היה מתורבת
האמת היא שתושבים בכלל לא
אבים. חלקם אפילו לא ידעו למה הוא
נזון ועל מה הוא מדבר. נרמזה לי שיתר
שואו אצה לודיש את תושבים. הם

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

[illegible]

לחריצות את אדם שנתן לאדם נאום
ר' מר' ופולטי מר' אצולו לא חתקעס
לכלכלו: וזו חתוה חרש מחרסלם.
מזאת קשה לחתקעס מחרסלם.
למית שברחילי יד דור נרעילי.
למית מסובן לחיות בעולם חלם. לא רוקד
לרעיתים: ע' ד' גבול לבנון לא מסובן.
ע' ד' גבול סוריה לא מסובן לחיות?
אנא: בבית סוריה לא מסובן! אנהו
מסובן: בגב סוריה. רמה י' אפילו
זו חתוה במקום מסובן בעולם.
לחיות ונחלם ונחלם ונחלם ונחלם

תקשורת

[illegible]

ירדברים שלות שהתחתנות מניעה כחן
 ליד חרדה למרשית. חרדה דאכל כחן
 דחוטט בעניניה ואנשים של דאחור, כאשר
 אכל מנסה למנוע דחוטט כחן לשמור על
 דידתו. והפסוק אר הפגשות. חרדה
 פגשית דאכל וגם כל מרשם רבבים של
 עולות מביכות, אכל פגשית מעמרם
 אדם באור מוטעה, חרדה שכתבה באור של
 חרדה למרשית דאכל דאנאכל של ברבים
 מהקשרם, אר דחוטט של מרשם כל
 לחוטטם לחיזור של אדם כערתות.
 פסל אכל, לחוטט, מוטט כחן כמבין.
 למשל, רכבתו השפחתית. של דאכל
 מוטט כחן לאנשים מוטט מוכר ברבים,
 לטוב אכל דאכל דידתו מוטט, אנשים
 שלם חרדה קרבת אנשים, מוטטם
 דחוטטם לחיזור לחיזותם אכל בענינים של
 ענינים שחטם אכטנים אכל דאכל כל
 לשמור ללב, חרדה רומה של חרדה כל
 דחוטטות אכל אדם אכל של מוטטות.
 כאשר אכל כל קשר כל ענינים אכל כל
 היתכ-שכניה וזכר אכלות אכל לשמור
 של הערתות. חרדה-כחן אכל, כאשר
 הברים אכל אנשים, כלל אכל, אכל
 נמינים, למשל, של יד שחט
 בעולם שחטם כחן נחש דחוטט כחן
 של אנשים דחוטטם לקח, דחוטט אכל

דינה גורן
**הקשורת
ומציאות**
מארח: יוסף דובקוביץ

עצוב העיסוק הזה קדמו עלינו: עזרא מורה
לעובדים של אנשים אלה על מה לעבוד
בבית ובעתה של השתמחות ולשים את
הענין כפי דרכי הכלל והפרטים.

שש עמם מדרה רבה של חוריהם
מערדים את סודותיהם של דעת הקהילה
לבעית חברותיהם שרודשות
ובמקרה זה יאמרו העיתונאים: פרוקור
החדידה לפרטיות משום שגועשה מקדם
זאת טובת הכלל.

הפרקאים והקצומים אינם מסתירים
מלדחיקים לחירות לפרטיותם של אזרחים
לחופ. והם נהנים מן עזת וזאת קודם
למנועתם מן פיתוח של עירך חקלאית
עצמא כאשר מצוינו לנו, ללא אחרון
מקורות. היתורים אלמנס, ואחרים
מבחינים באותן מידות, שאין הוא רוצה
להחשיף להם אותם, בדרך כלל כחופים
רציני והקשרות אתרי האזרח שישם
חוריה לפרטיות. מה שביא את אזרח
הקשרות להחזיר בליומן בחבאנים של
החוריה כאלה והקשרות, של החוריה
החוריה בן, במקרה זה לשטע מצב.
שלא מן האדם שאנו חוריה קטין חוריה
איננו, חשור כל כחול. כלומר של עסק
שעונות בין העיתונאים והעיתון לצד
הקשרות להחשיף כיבדו. זה כנס
אשר מן לשטע, אם כי אחרים
שואשקת בזמן זה הלא על מן שחור
שירות זה את חוריה מאשר על מן
אות.

[illegible]

צילום בועז לניר

מוצר טוב בעלות נמוכה

אש לג בתפזורת

שלמה אורלי, סגנכ"ל לתפעול, ממונה על ייצור, תעסוקה וניהול בכל המפעלים בדרום; יש לנו יתרון יחסי לגבי תחרינו בעולם. קורס כל בגודל הפיס. אנחנו מפעל גרול, יש גם יתרון יחסי בייצור חומר הגלם; אנחנו משתמשים

ייתר אדנך ממקווה

ער מונכ"ל

עד מוכ"ל

קצ' עידן המשאיות

בשנת 1980, לאחר שנים ארוכות של נדודות, הוקם בסדרום ממעל האשלג בגיבול המעלה מתקן היגמה - הוקם בסדרום ממעל האשלג בגיבול המעלה מתקן היגמה - הוקם בסדרום ממעל האשלג בגיבול המעלה מתקן היגמה -

בלי יחצנו"ת

[illegible]

גבול של הבנה

מאת עודד ליפשיץ

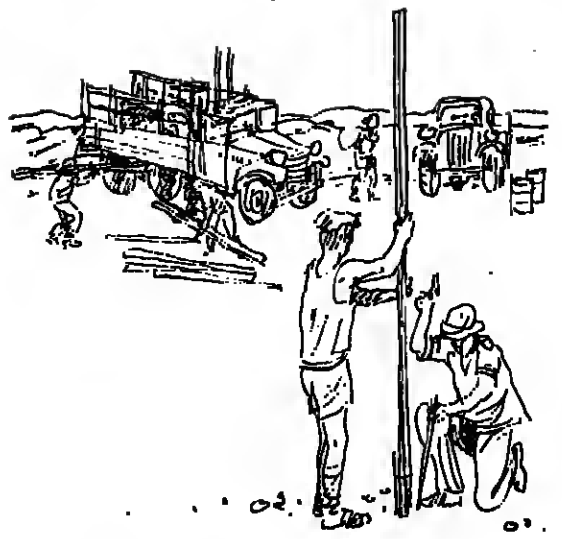
חווה'ה בני (מיטיבימוטילוב)
חוזר אל העבר. בספר שכתב ובמסיבה שנערכה בקיבוץ חצור לפני ואחרי הקמת המדינה, מתיישבים יהודים וברואים ניסו, או נאלצו, להסדר. המלחמה הפריעו, הזמן פעל למען התקרבות. המפתח: לא חיקוי אלא כבוד הדדי

בני מיטיב, יליד חצור, חבר לשעבר בקיבוץ נירים וקצין קבע בדימוס, הוא גבר גיבני ממומש, בבריקה, עגול פנים ובעל עיניים בחולות ומחוריות של אשכנזי גונו. לפני שבועיים חשב בני על שמי מודרי שנפרש על במת מועדון התברית בקיבוץ חצור, ושר, בעברית גורנית מנוחצת, משולבת בעברית עסיפית, מחרוזת מפורי בראים עם אירעיים מימי ראשית ההתיישבות היהודית בנגב, מי שעצם את עיניו יכול היה לחשוב שאליה נאוו מבארישט, שהתפרסם במספר מעשיות המודרן בבנינו ואוראל-אשר מבר מורנו של בני.

הן בני והן מארחיו ראו נח באותו ערב שנערך לרגל הסעוד ספור חורש, סיפור של גבול, נכח שלשיתנהמרים כשנים האחרונות שלטון המנדט הבריטי. בחצור מכירים טובה לבני על הסדר הזה, בשנת 1943, כשלחצור קרא עדיין "קיבוץ השומר הצעיר ארץ-ישראל ג", והחברים שבו במבנה בשולי המושב ראשון לציון, יצא משם קבוצה בת שנים-עשר איש אל הנגב המרחק, הם נסעו, כמשיאה וטנדר, דרך כפרי הערבים בדרום ועד לחצור. נותרו מאחוריהם, בעיניים דומעות, חברות וגשים מוראגנה שחזרו לגורלם. במלחמה ומכצעים מסוכנים, האתגר וההחלטה נוסלים בחלקם של הגברים ואילו העול הכבד באמת הוא זה שנשאל על שמן של הנשים. חזרה ואי-הדיוק של הנשאות בעורף, קשה פי כמה מכל מה שערב על היצאים לחיות, חיות הקרבות — או חיות החיים שבו בנגב. מן יום פנתה השירה מורחת, משאית מאחוריה את ארסות המדבר, שמי שהרסים והתמרים כשמשאית חסרונד הגיעו לארמונה בריסאסלסין, בלב ערבה הלס חשומה, מרקי והוכרים את המסע מכלי חרס והחל כחקמת מצפה תלמי, אח בכור לעוד שני מצפים שעלו כאותה שנה על הקרקע בנגב בלי-אשר חרבים. המצפים נעצרו לרכוש את הסיכוי להתיישבות יהודית בנגב וגם להפגין את רצונם להחיש של חיישוב הערבי בארץ, דיוקא בימים בהם נודעה האמת הנוראה על שואת יהודי אירופה, לחקוע יתר כחל ארץ שומם שחצפר הלבן הבריטי אסר על ההתיישבות בו. ארבע שנים, ארובות, קשות ומרגשות, ישבו חכרי חצור באותו מצפה מרחק, שלמים סק בקרבות קיבוץ גבולות.

מחן מיר של בני מיטיב, סיפור של גבול

תחילה שכנו באהלים, ואחר כך בקיבוץ כחי חומר מוקפים חומה וביט כחיתון דרקומי מכסין, שמה אל השממה שממבית הם אכלו חול ונשמו אבק כשהשתוללו המופות, וצערו צערים ראשונים כפיתוח חקלאות מרכז מודרנית. החברים החללו, וגם קומץ מכנות הקיבוץ כא לחיות במקום אחרי אכזבה והצלחה עוכו חכרי חצור את המצפה, ובמקומם נשלח אליו גרעין אחד, הגרעין שייח, מאחור יוחר, אח קיבוץ נירים, בין חכרי הגרעין הזה היה גם בני מיטיב. כמה גלגלים עברו על חכרי חצור, כששכנו כמושבה חלמו על קיבוץ בגליל, ונשלח למצפה בנגב כמפור של זכר הקימו קיבוץ מדרום לגדה, הם מתרפקים, כגעועים ובגאווה, על ערכם וחלוצי בנגב, אלא שיש גם שמן של עלבון כנאוותם: חיים, כשתגב המערבי דועד בקיבוצים ומשכים, נרמה להם שקצו שכחו אותם, שלא חמיר זוכרים ששומרה להם ובת ראשונים.

הסדר של בני מיטיב הוא אבק השנים והמדבר מאחור מצפה נירים, ואם לא רי בכך, הרי שיש כפחות גם הקרשה, להכריז קיבוץ חצור, חלוצי והחיישנות היהודית בנגב ומנחם היסור להבנה עם הברואים, ההתיישבות והברואים הם שני הנושאים הערכיים בספר, וגם בפסיכה שנערכה לכבודו, הוחרקים כאולם חורג לשל משמע המיסורים ולמראה הסרט מאותם ימים שהוקרן למניח, ושלוו מבטים לעבר הבנים והבנים, לראות האם גם הצעירים שלא ידעו את ימי הגנב, לומדים להעריך את מורעם, על הבמה, לצד בני הנחנה, ישבו אריה גילח, ושני המוכחים הראשונים של קיבוץ גימל, צביקה אליה, וצביקה ב' צבי כראמון וצבי אסקין, שהתחזו בכני, המוכחד הראשון של נירים, שהיה חלמיש, בסיפורים משלהם, צבי וצבי הם בערכית עזאל ועזאל, וכך קראו להם או גם הכרואים וגם היהודים וכרי להבדיל בין העזאלים קראו למוכחד השני, צבי אסקין, עזאל אבו אברהם.

נודי יהודים וערבים

על-דיוש שטחים בספר של בני מיטיב מפורסם על הברואים וגם על מלחמותיהם, למי מאה ומאה וחמישים שנים, מספר כי על מלחמות מוט שכני התרביץ החוקים במטה בני המילואה החלשים מהם, שגורשו, לאחר תבוסת חזרה, מארמנם שבאזור ח'יינס ותיסו לעצמם שטחי מדינה בצפון סיני.

אחרי יוחר ממאה שנים הביאו המלחמה והחוסות וההיסטוריה בשנת 1967 שלטון ישראלי לצפון סיני, בני מיטיב, שהצטרף לצבא הקבע, הפך למשל צבאי בדועה, תפקיד שנעלה גם מורשים הקצרים של שלטון ישראל באזור, אחרי

גבול של הבנה

מאת עודד ליפשיץ

חווה'ה בני (מיטיבימוטילוב)
חוזר אל העבר. בספר שכתב ובמסיבה שנערכה בקיבוץ חצור לפני ואחרי הקמת המדינה, מתיישבים יהודים וברואים ניסו, או נאלצו, להסדר. המלחמה הפריעו, הזמן פעל למען התקרבות. המפתח: לא חיקוי אלא כבוד הדדי

בני מיטיב, יליד חצור, חבר לשעבר בקיבוץ נירים וקצין קבע בדימוס, הוא גבר גיבני ממומש, בבריקה, עגול פנים ובעל עיניים בחולות ומחוריות של אשכנזי גונו. לפני שבועיים חשב בני על שמי מודרי שנפרש על במת מועדון התברית בקיבוץ חצור, ושר, בעברית גורנית מנוחצת, משולבת בעברית עסיפית, מחרוזת מפורי בראים עם אירעיים מימי ראשית ההתיישבות היהודית בנגב, מי שעצם את עיניו יכול היה לחשוב שאליה נאוו מבארישט, שהתפרסם במספר מעשיות המודרן בבנינו ואוראל-אשר מבר מורנו של בני.

הן בני והן מארחיו ראו נח באותו ערב שנערך לרגל הסעוד ספור חורש, סיפור של גבול, נכח שלשיתנהמרים כשנים האחרונות שלטון המנדט הבריטי. בחצור מכירים טובה לבני על הסדר הזה, בשנת 1943, כשלחצור קרא עדיין "קיבוץ השומר הצעיר ארץ-ישראל ג", והחברים שבו במבנה בשולי המושב ראשון לציון, יצא משם קבוצה בת שנים-עשר איש אל הנגב המרחק, הם נסעו, כמשיאה וטנדר, דרך כפרי הערבים בדרום ועד לחצור. נותרו מאחוריהם, בעיניים דומעות, חברות וגשים מוראגנה שחזרו לגורלם. במלחמה ומכצעים מסוכנים, האתגר וההחלטה נוסלים בחלקם של הגברים ואילו העול הכבד באמת הוא זה שנשאל על שמן של הנשים. חזרה ואי-הדיוק של הנשאות בעורף, קשה פי כמה מכל מה שערב על היצאים לחיות, חיות הקרבות — או חיות החיים שבו בנגב. מן יום פנתה השירה מורחת, משאית מאחוריה את ארסות המדבר, שמי שהרסים והתמרים כשמשאית חסרונד הגיעו לארמונה בריסאסלסין, בלב ערבה הלס חשומה, מרקי והוכרים את המסע מכלי חרס והחל כחקמת מצפה תלמי, אח בכור לעוד שני מצפים שעלו כאותה שנה על הקרקע בנגב בלי-אשר חרבים. המצפים נעצרו לרכוש את הסיכוי להתיישבות יהודית בנגב וגם להפגין את רצונם להחיש של חיישוב הערבי בארץ, דיוקא בימים בהם נודעה האמת הנוראה על שואת יהודי אירופה, לחקוע יתר כחל ארץ שומם שחצפר הלבן הבריטי אסר על ההתיישבות בו. ארבע שנים, ארובות, קשות ומרגשות, ישבו חכרי חצור באותו מצפה מרחק, שלמים סק בקרבות קיבוץ גבולות.

מחן מיר של בני מיטיב, סיפור של גבול

גבול של הבנה

מאת עודד ליפשיץ

חווה'ה בני (מיטיבימוטילוב)
חוזר אל העבר. בספר שכתב ובמסיבה שנערכה בקיבוץ חצור לפני ואחרי הקמת המדינה, מתיישבים יהודים וברואים ניסו, או נאלצו, להסדר. המלחמה הפריעו, הזמן פעל למען התקרבות. המפתח: לא חיקוי אלא כבוד הדדי

בני מיטיב, יליד חצור, חבר לשעבר בקיבוץ נירים וקצין קבע בדימוס, הוא גבר גיבני ממומש, בבריקה, עגול פנים ובעל עיניים בחולות ומחוריות של אשכנזי גונו. לפני שבועיים חשב בני על שמי מודרי שנפרש על במת מועדון התברית בקיבוץ חצור, ושר, בעברית גורנית מנוחצת, משולבת בעברית עסיפית, מחרוזת מפורי בראים עם אירעיים מימי ראשית ההתיישבות היהודית בנגב, מי שעצם את עיניו יכול היה לחשוב שאליה נאוו מבארישט, שהתפרסם במספר מעשיות המודרן בבנינו ואוראל-אשר מבר מורנו של בני.

הן בני והן מארחיו ראו נח באותו ערב שנערך לרגל הסעוד ספור חורש, סיפור של גבול, נכח שלשיתנהמרים כשנים האחרונות שלטון המנדט הבריטי. בחצור מכירים טובה לבני על הסדר הזה, בשנת 1943, כשלחצור קרא עדיין "קיבוץ השומר הצעיר ארץ-ישראל ג", והחברים שבו במבנה בשולי המושב ראשון לציון, יצא משם קבוצה בת שנים-עשר איש אל הנגב המרחק, הם נסעו, כמשיאה וטנדר, דרך כפרי הערבים בדרום ועד לחצור. נותרו מאחוריהם, בעיניים דומעות, חברות וגשים מוראגנה שחזרו לגורלם. במלחמה ומכצעים מסוכנים, האתגר וההחלטה נוסלים בחלקם של הגברים ואילו העול הכבד באמת הוא זה שנשאל על שמן של הנשים. חזרה ואי-הדיוק של הנשאות בעורף, קשה פי כמה מכל מה שערב על היצאים לחיות, חיות הקרבות — או חיות החיים שבו בנגב. מן יום פנתה השירה מורחת, משאית מאחוריה את ארסות המדבר, שמי שהרסים והתמרים כשמשאית חסרונד הגיעו לארמונה בריסאסלסין, בלב ערבה הלס חשומה, מרקי והוכרים את המסע מכלי חרס והחל כחקמת מצפה תלמי, אח בכור לעוד שני מצפים שעלו כאותה שנה על הקרקע בנגב בלי-אשר חרבים. המצפים נעצרו לרכוש את הסיכוי להתיישבות יהודית בנגב וגם להפגין את רצונם להחיש של חיישוב הערבי בארץ, דיוקא בימים בהם נודעה האמת הנוראה על שואת יהודי אירופה, לחקוע יתר כחל ארץ שומם שחצפר הלבן הבריטי אסר על ההתיישבות בו. ארבע שנים, ארובות, קשות ומרגשות, ישבו חכרי חצור באותו מצפה מרחק, שלמים סק בקרבות קיבוץ גבולות.

מחן מיר של בני מיטיב, סיפור של גבול

גבול של הבנה

מאת עודד ליפשיץ

חווה'ה בני (מיטיבימוטילוב)
חוזר אל העבר. בספר שכתב ובמסיבה שנערכה בקיבוץ חצור לפני ואחרי הקמת המדינה, מתיישבים יהודים וברואים ניסו, או נאלצו, להסדר. המלחמה הפריעו, הזמן פעל למען התקרבות. המפתח: לא חיקוי אלא כבוד הדדי

בני מיטיב, יליד חצור, חבר לשעבר בקיבוץ נירים וקצין קבע בדימוס, הוא גבר גיבני ממומש, בבריקה, עגול פנים ובעל עיניים בחולות ומחוריות של אשכנזי גונו. לפני שבועיים חשב בני על שמי מודרי שנפרש על במת מועדון התברית בקיבוץ חצור, ושר, בעברית גורנית מנוחצת, משולבת בעברית עסיפית, מחרוזת מפורי בראים עם אירעיים מימי ראשית ההתיישבות היהודית בנגב, מי שעצם את עיניו יכול היה לחשוב שאליה נאוו מבארישט, שהתפרסם במספר מעשיות המודרן בבנינו ואוראל-אשר מבר מורנו של בני.

הן בני והן מארחיו ראו נח באותו ערב שנערך לרגל הסעוד ספור חורש, סיפור של גבול, נכח שלשיתנהמרים כשנים האחרונות שלטון המנדט הבריטי. בחצור מכירים טובה לבני על הסדר הזה, בשנת 1943, כשלחצור קרא עדיין "קיבוץ השומר הצעיר ארץ-ישראל ג", והחברים שבו במבנה בשולי המושב ראשון לציון, יצא משם קבוצה בת שנים-עשר איש אל הנגב המרחק, הם נסעו, כמשיאה וטנדר, דרך כפרי הערבים בדרום ועד לחצור. נותרו מאחוריהם, בעיניים דומעות, חברות וגשים מוראגנה שחזרו לגורלם. במלחמה ומכצעים מסוכנים, האתגר וההחלטה נוסלים בחלקם של הגברים ואילו העול הכבד באמת הוא זה שנשאל על שמן של הנשים. חזרה ואי-הדיוק של הנשאות בעורף, קשה פי כמה מכל מה שערב על היצאים לחיות, חיות הקרבות — או חיות החיים שבו בנגב. מן יום פנתה השירה מורחת, משאית מאחוריה את ארסות המדבר, שמי שהרסים והתמרים כשמשאית חסרונד הגיעו לארמונה בריסאסלסין, בלב ערבה הלס חשומה, מרקי והוכרים את המסע מכלי חרס והחל כחקמת מצפה תלמי, אח בכור לעוד שני מצפים שעלו כאותה שנה על הקרקע בנגב בלי-אשר חרבים. המצפים נעצרו לרכוש את הסיכוי להתיישבות יהודית בנגב וגם להפגין את רצונם להחיש של חיישוב הערבי בארץ, דיוקא בימים בהם נודעה האמת הנוראה על שואת יהודי אירופה, לחקוע יתר כחל ארץ שומם שחצפר הלבן הבריטי אסר על ההתיישבות בו. ארבע שנים, ארובות, קשות ומרגשות, ישבו חכרי חצור באותו מצפה מרחק, שלמים סק בקרבות קיבוץ גבולות.

מחן מיר של בני מיטיב, סיפור של גבול

גבול של הבנה

מאת עודד ליפשיץ

חווה'ה בני (מיטיבימוטילוב)
חוזר אל העבר. בספר שכתב ובמסיבה שנערכה בקיבוץ חצור לפני ואחרי הקמת המדינה, מתיישבים יהודים וברואים ניסו, או נאלצו, להסדר. המלחמה הפריעו, הזמן פעל למען התקרבות. המפתח: לא חיקוי אלא כבוד הדדי

בני מיטיב, יליד חצור, חבר לשעבר בקיבוץ נירים וקצין קבע בדימוס, הוא גבר גיבני ממומש, בבריקה, עגול פנים ובעל עיניים בחולות ומחוריות של אשכנזי גונו. לפני שבועיים חשב בני על שמי מודרי שנפרש על במת מועדון התברית בקיבוץ חצור, ושר, בעברית גורנית מנוחצת, משולבת בעברית עסיפית, מחרוזת מפורי בראים עם אירעיים מימי ראשית ההתיישבות היהודית בנגב, מי שעצם את עיניו יכול היה לחשוב שאליה נאוו מבארישט, שהתפרסם במספר מעשיות המודרן בבנינו ואוראל-אשר מבר מורנו של בני.

הן בני והן מארחיו ראו נח באותו ערב שנערך לרגל הסעוד ספור חורש, סיפור של גבול, נכח שלשיתנהמרים כשנים האחרונות שלטון המנדט הבריטי. בחצור מכירים טובה לבני על הסדר הזה, בשנת 1943, כשלחצור קרא עדיין "קיבוץ השומר הצעיר ארץ-ישראל ג", והחברים שבו במבנה בשולי המושב ראשון לציון, יצא משם קבוצה בת שנים-עשר איש אל הנגב המרחק, הם נסעו, כמשיאה וטנדר, דרך כפרי הערבים בדרום ועד לחצור. נותרו מאחוריהם, בעיניים דומעות, חברות וגשים מוראגנה שחזרו לגורלם. במלחמה ומכצעים מסוכנים, האתגר וההחלטה נוסלים בחלקם של הגברים ואילו העול הכבד באמת הוא זה שנשאל על שמן של הנשים. חזרה ואי-הדיוק של הנשאות בעורף, קשה פי כמה מכל מה שערב על היצאים לחיות, חיות הקרבות — או חיות החיים שבו בנגב. מן יום פנתה השירה מורחת, משאית מאחוריה את ארסות המדבר, שמי שהרסים והתמרים כשמשאית חסרונד הגיעו לארמונה בריסאסלסין, בלב ערבה הלס חשומה, מרקי והוכרים את המסע מכלי חרס והחל כחקמת מצפה תלמי, אח בכור לעוד שני מצפים שעלו כאותה שנה על הקרקע בנגב בלי-אשר חרבים. המצפים נעצרו לרכוש את הסיכוי להתיישבות יהודית בנגב וגם להפגין את רצונם להחיש של חיישוב הערבי בארץ, דיוקא בימים בהם נודעה האמת הנוראה על שואת יהודי אירופה, לחקוע יתר כחל ארץ שומם שחצפר הלבן הבריטי אסר על ההתיישבות בו. ארבע שנים, ארובות, קשות ומרגשות, ישבו חכרי חצור באותו מצפה מרחק, שלמים סק בקרבות קיבוץ גבולות.

מחן מיר של בני מיטיב, סיפור של גבול

התיאטרון השימוע

מאת ג'ורג' מונד

צילום אנדרה

סדנה עם אנשי קבוצת התיאטרון

סדנה עם אנשי קבוצת התיאטרון

הקשורה קשר הדוק למקום ולזמן —
אשרון הקהילתי, הולך ומתפתח בישראל —
אה לא במקרה. בנס ב"בית דני", בשכונת התקווה,
חיש את ההתקדמות. מדוע נעדר תיאטרון הקיבוץ?

קבוצת נשים מבית התקווה

התיאטרון לחינוך האזרחים

אילו חתך בקיר למדי של פעילות בהן צלילי הדבר כבדור את מוגיו השנים של התאטרון הקהילתי והל ומתפתח כמרינת ישראל בשנים האחרונות. באחר מחרי המרכז הוצג סטודיו, שחבר מאל שנושא מלחמה נגד תופעת ישראלית מצולת ביתה השלם אשפה ולכלוך כמביכה העירונית בהיחס הולדת ופועל אנושי אילת שאלו מהעדייה שלהם מילל מאלה כלי מזה הפוטוריסטית — מעין צמרדע או טנק, של יצורים ממוסגרים — כהם אוספים את האשפה העירונית, שגבעה לצורך הפעל מחדש והיה לכימה המשתתפים לכשו מינו סמליות, ויש סמל ושור וקירי במאמן כן להוכיח את המובן מעצמה ששק האשפה בכל וול על המדרכה. זה היה שיעור באורחות חיים שהוגש במינו של שירת ותנועה, כדי להסוות את הדיקטטור הסבסית שלו או להפחית את תופת המוסר התינוקותי, המלח נראתה בעין הילדים נטול שיקרסלטיס; וצא, בתחילת לאנף אשפה בשום גורמים אחרים את המבנים הל

הכרתיו התיאטרון הלא מניה מראש אינטקציית בין כנייארם. ששור יכול לכתוב למען עצמו כלבר ולחיות את יצירותיו במגרת שלחנה, ואם כי, אפשר להניח, גם כלבו מקנת תקווה במסות, שבוים מן הימים משור יקרא או יפרסם את שיריו... תייר יכול להניח אל הקהל, המוחה מאח קרישית של השפעה חברתית, בעצם רק כאמצעות כליהתקשורת המשפכלים את יצירתו. המלחין, המבכש אפיק ללב הערה כה הוא חי ויוצר, יצטרך לכתוב משור כעל אופי של שיריכת, או פומן פופולרי — אם כוונתו למרחץ אל הורה הציונית. אל התיאטרון, מעצם טבעו, הוא אמנות ציבורית. הוא מוסרי, כמאסר של המשורר שילר, גם כשהוא, כמפגן, רחוק מהמציאות האקטואלית, ומבכש לו צורת תבנים מופשטים, אין דא מסוגל לחמוק מהחברות, הפומכיות וצורתו הבסיסית, השקוק הצופה, התיאטרון, בעצם מהותו, הוא ריאליזם, לבן ו האמנות שניתנת להחיה לצרכים קהילתיים ללא אינוס יתר מכל אחרת.

ע ל פי רוב סובלית אנשית התיאטרון מתחשה שואמנות, שבלעדיה אין להם חיים, היא בעצם, לכל היותר קישוט על גבי מורשתחיות קדם צבעוני, המפחית מתחתיו את חכמות האמיתיות של האנשים שמוקדץ לתיאטרון. מספר בויבורנותיו אורין פוסקאטור, גרול כמא התיאטרון הפוליטי של כרליך כשנות ה-20: כימי מלחמת העולם הראשונה גויס לצבא, ומצא את עצמו אחי אימתייהיודנות בשאת תפירה כיר, מנפה לחפור שוחה תחת מטר פגיו תותחים, למדת מאמציו, המלאכה לא כל כך עלתה כיר, והו חניח בוחלה סמל המחלקה שלו, ושאל אותו, אחרי שכתן את תוצאות עבודתו, מה המקצוע שלך כחיים האורתיים? ותיסקאטור התבייש לומר לו: "אני שחקן", כי המשחק נראה לו לפתע כליכר חסר תועלת, בה רותוק מהמציאות המעשית, בה היו נתונים הוא וחבריו החיילים, באש הקרב.

רגישות זו לתפקיד החברתי של התיאטרון כביאה להיפוש תדלוואסית — מלה שנעשתה שרופה מרוב שימוש והפכה מכבד לקלישאה. אישימושיו: של התיאטרון נוכח המצוקות החברתיות, והחיפוש אחרי תפקידים שרווקא הבימה מסוגלת למלא בחיים הקהילתיים, היא המשמשת תשתית לתנועה, עצמאית כשנים האחרונות בארץ: התיאטרון הקהילתי, כימה הקשורה קשר הדוק למציאות, למקום ולזמן, תיאטרון שהוא חלק מהממקם החברתי המסוים של שכונה, עדה, עיר או מקר.

הכרתיו התיאטרון הלא מניה מראש אינטקציית בין כנייארם. ששור יכול לכתוב למען עצמו כלבר ולחיות את יצירותיו במגרת שלחנה, ואם כי, אפשר להניח, גם כלבו מקנת תקווה במסות, שבוים מן הימים משור יקרא או יפרסם את שיריו... תייר יכול להניח אל הקהל, המוחה מאח קרישית של השפעה חברתית, בעצם רק כאמצעות כליהתקשורת המשפכלים את יצירתו. המלחין, המבכש אפיק ללב הערה כה הוא חי ויוצר, יצטרך לכתוב משור כעל אופי של שיריכת, או פומן פופולרי — אם כוונתו למרחץ אל הורה הציונית. אל התיאטרון, מעצם טבעו, הוא אמנות ציבורית. הוא מוסרי, כמאסר של המשורר שילר, גם כשהוא, כמפגן, רחוק מהמציאות האקטואלית, ומבכש לו צורת תבנים מופשטים, אין דא מסוגל לחמוק מהחברות, הפומכיות וצורתו הבסיסית, השקוק הצופה, התיאטרון, בעצם מהותו, הוא ריאליזם, לבן ו האמנות שניתנת להחיה לצרכים קהילתיים ללא אינוס יתר מכל אחרת.

הכרתיו התיאטרון הלא מניה מראש אינטקציית בין כנייארם. ששור יכול לכתוב למען עצמו כלבר ולחיות את יצירותיו במגרת שלחנה, ואם כי, אפשר להניח, גם כלבו מקנת תקווה במסות, שבוים מן הימים משור יקרא או יפרסם את שיריו... תייר יכול להניח אל הקהל, המוחה מאח קרישית של השפעה חברתית, בעצם רק כאמצעות כליהתקשורת המשפכלים את יצירתו. המלחין, המבכש אפיק ללב הערה כה הוא חי ויוצר, יצטרך לכתוב משור כעל אופי של שיריכת, או פומן פופולרי — אם כוונתו למרחץ אל הורה הציונית. אל התיאטרון, מעצם טבעו, הוא אמנות ציבורית. הוא מוסרי, כמאסר של המשורר שילר, גם כשהוא, כמפגן, רחוק מהמציאות האקטואלית, ומבכש לו צורת תבנים מופשטים, אין דא מסוגל לחמוק מהחברות, הפומכיות וצורתו הבסיסית, השקוק הצופה, התיאטרון, בעצם מהותו, הוא ריאליזם, לבן ו האמנות שניתנת להחיה לצרכים קהילתיים ללא אינוס יתר מכל אחרת.

הכרתיו התיאטרון הלא מניה מראש אינטקציית בין כנייארם. ששור יכול לכתוב למען עצמו כלבר ולחיות את יצירותיו במגרת שלחנה, ואם כי, אפשר להניח, גם כלבו מקנת תקווה במסות, שבוים מן הימים משור יקרא או יפרסם את שיריו... תייר יכול להניח אל הקהל, המוחה מאח קרישית של השפעה חברתית, בעצם רק כאמצעות כליהתקשורת המשפכלים את יצירתו. המלחין, המבכש אפיק ללב הערה כה הוא חי ויוצר, יצטרך לכתוב משור כעל אופי של שיריכת, או פומן פופולרי — אם כוונתו למרחץ אל הורה הציונית. אל התיאטרון, מעצם טבעו, הוא אמנות ציבורית. הוא מוסרי, כמאסר של המשורר שילר, גם כשהוא, כמפגן, רחוק מהמציאות האקטואלית, ומבכש לו צורת תבנים מופשטים, אין דא מסוגל לחמוק מהחברות, הפומכיות וצורתו הבסיסית, השקוק הצופה, התיאטרון, בעצם מהותו, הוא ריאליזם, לבן ו האמנות שניתנת להחיה לצרכים קהילתיים ללא אינוס יתר מכל אחרת.

הכרתיו התיאטרון הלא מניה מראש אינטקציית בין כנייארם. ששור יכול לכתוב למען עצמו כלבר ולחיות את יצירותיו במגרת שלחנה, ואם כי, אפשר להניח, גם כלבו מקנת תקווה במסות, שבוים מן הימים משור יקרא או יפרסם את שיריו... תייר יכול להניח אל הקהל, המוחה מאח קרישית של השפעה חברתית, בעצם רק כאמצעות כליהתקשורת המשפכלים את יצירתו. המלחין, המבכש אפיק ללב הערה כה הוא חי ויוצר, יצטרך לכתוב משור כעל אופי של שיריכת, או פומן פופולרי — אם כוונתו למרחץ אל הורה הציונית. אל התיאטרון, מעצם טבעו, הוא אמנות ציבורית. הוא מוסרי, כמאסר של המשורר שילר, גם כשהוא, כמפגן, רחוק מהמציאות האקטואלית, ומבכש לו צורת תבנים מופשטים, אין דא מסוגל לחמוק מהחברות, הפומכיות וצורתו הבסיסית, השקוק הצופה, התיאטרון, בעצם מהותו, הוא ריאליזם, לבן ו האמנות שניתנת להחיה לצרכים קהילתיים ללא אינוס יתר מכל אחרת.

מאת עמירם כהן

צילומים: ס.ג.א.

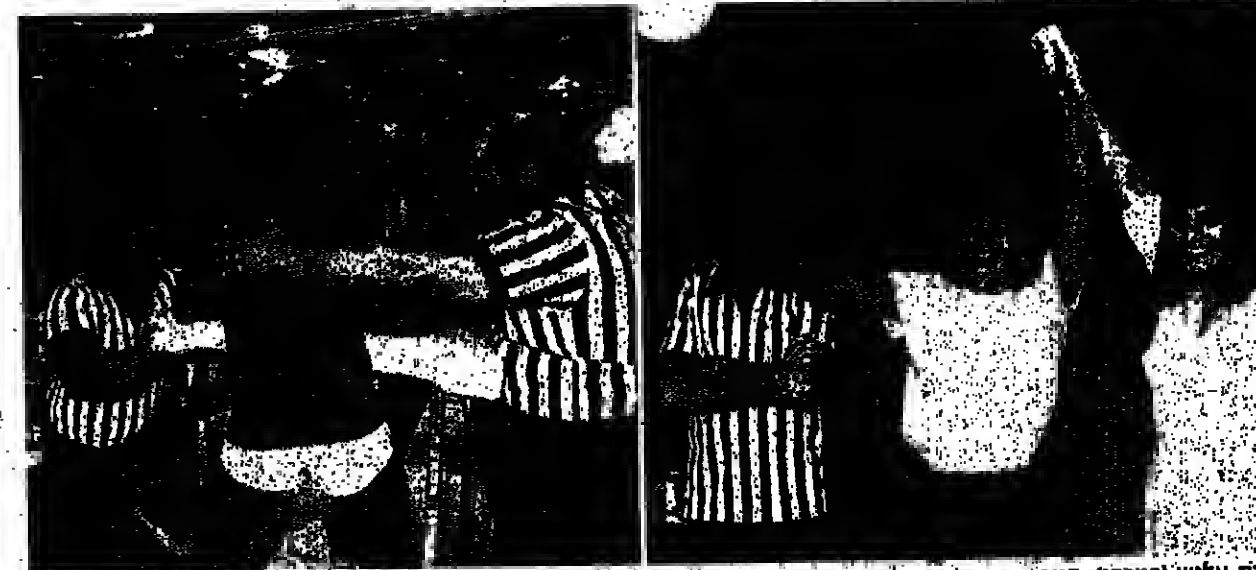
התוצר היחיד והמיוחד של תרבותנו הוא האדם. לאדם היחיד והמיוחד למחשבתנו, ספרנו, מקצועו, לזל, וזהו מורנו המיוחד. מורנו רשע צילמו, והמסמך העומד על השתלשול הוא היחיד והמיוחד. כמו כן, מפעל לאומי, הקרנצציקה בנפיקה

ל
ט. גוא, גוא, גוא...
מופאי (ריק ומארי), היקף דיוק 80
ס"מ. פלמור (מרוין כחן), היקף דיוק
81 ס"מ. שני השוטמים באלימות
ההודות — שום מתחיה עוד לא
העז להתמקד על מסיבותיהם — כותבים הארץ ושני גושי
שרירים עבריים מרצים את כוח המוח בוי להוריה האחד את
דורנו של השני לעבר ברית המימון האומה, שש עומדת
במפת השוטמים. גב לורי קול, גב יפה וגב אלומה בלי
אמריקנית בארמטלינג — Amwerestling — הדרת
ידים, מבטח מארון לעבר הברית: נוגע... לא נוגע... נוגע
דאון! היא קופצת ופלמור מרים את ידו של המנצח אלה
מיקו ומופאי בבר שולח את המפסיד לחברו ולתירוציו כי
ההודות זה לא רק כוח הברית, זה כבוד, ובר מוזמן חוזק הא
לבמה עלייך ואל שך — אבי גם מבנה — המנחה את
האירוע.

מתודה אמיתית צריך שתהיה לו, קריה, מסביר משה צלאח
(18) ממכון הכותמנ"ס פרוסיהנה, שהוא גם חגורה שחורה
בקרימנע, חכה זה עתה בקרב האורד ביותר שחיה כאן היום.
שלוש רקות תמימות בנגד אחד, בעל משולש לא פחות
מששים — יופי ארבי, עכשיו משה צלאח, לא מריש את
הר, וכל הגורפים מפרסיהנה — באנו כל החדר כושר —
עשים לו מסו משותף על משטחי השרירים הנרחבים
המתכווצים. כי יש לי עוד סיכוי ואני הולך על לאסיונאס.
בוכות דרוז והצעות של תזכירי גמתי עלי... נגמתי
עלי יש מהתחלה... הבאתי לו את התפתח... הפתח זה
ניצחון, אבל הוסיף היה קשה... אמנה באלהוד צריך וחי חשוב
צריך קריה להגיד ער הקופו להכניס לסעף ולהגיד — או שאני
אז שהוא... ולהגיד אני אפס אם הוא נומר עלי... להגיד אני
מבייש את המקום שלי, את החכמה מהחכמה, מבייש את
המשפחה שלי, את אפס שלי... את דברים נתנה לעניין הזה
קנה לי קפיצים, קפיצים מיוחדים...
בלעדינו לא היה נומר על ההוא נתנו לו דם... הדם דלם

ההודות במעלה. ש. בן שושן, מראשון לציון

אירוס אלום (במרכז), הנכח בין השנים והשומות, אלוהא אורל' לור קול (מימין)

ש. צור (משמאל) משמר העמק, מישקל בכד ידו לכע נמר

לחתחת התייצבו כחמש עשרה נשים מגיל 18 עד 37.
מעטות מדי לרעת המארגנים, שצפו לרבות יותר, כל אחת
בליהיו קהל מעריצים בטרם הוכרזו השבועות.
אייב אלום, 24, נמרש אמנים נבחרה וחטובה, ואפילו
נשית טכיוני כבט מטיבים, ויתה בעבר צעילה בבריכה של
קבוץ עמר, וחיוס בעילה כילון. כול, לא חדלה להתחבק עם
הברכה הטובה נמרש דמני, צעילה גם היא כמלון. כמדיה
באלות, ובנורה וינאיים.

שרירים דתיים
לא אסרי ביום הזה גם שרירים דתיים, יונג אפרים, חור
בתשבה מנתניה, שרירים של עוקרהיסטוטנסיהבה
— לומר בישבת, תורה ושובה של הרב דרעי, עדין לא כפי
מספיק בשלחן ערוך, אך לעודתו כאה השבינה ברמתו של
חסיד מבנידוק, המציץ כבו בעד הדלת הפתוחה.
אמנס, אומר החסיד, הרמב"ם אמר שיהיה צריך התעמלות
ומרגוע וטילול, אך לך נספיקות 10 רקות ביום וכל העניין
אמנם עדי עבודה וזה אינו מניע, אבל בהחלט יש כאן ביטול
תורה ורש של מנייה לתרבות יוון ולתהייונות הם וחלילה.
טוב שלא ביצחתי, צוהל יונג אפרים ונמרש לצאת מחוץ
לאולם הטובה.
ולכסוף הקריט לזי שארגן יאקי שובל מ-גב לעניין ואתי
איתן מסר, קאנון.
כדיל שנה זו, הם גמסרים, עומדים הונו גולגולטום
להפיק סרט בשם, מעבר לשיא, בביכוכו של סילוסטר
סטאלונה, על פי התסריט, מתכונ אמריקני כרוק, מרובך באב
לילך חלה, המנסה לגייס כסף עבור הטיפולים הנחוצים, והולך
לכל מיני תחרויות של הדרות, עד שהוא הופך לאלוף המינהל.
חברת, קאנון, המפיקה, עורכת בכמה מרינות בעולם
תחרויות בין הסוג הזה, בפרייקט של קירוס מברות ופרסום
מוקדם, ומכל מדינה יטוסו הנמצאים ויכלו שבוטו בלאסיונאס
על חשבון החברה, ביכל מדינה שבעה אלופים, טישה גביים
ואטה אותה, שם הם ישתתפו באליפות העולם, המארגנת עלייר
חברת הסרטים, הנמצאים באותה אלימות כי הם מבטחים.

כד (יסקף) פוקל, מוסבוק מכפר מנחם, משקל בכד, נגמ

ופיעו לצדו של סילוסטר הגדול וגם יזכו בפרטים בשווי אלטי
דרלרים ובטסלאת וחלו 2500 אלף דולר.
אמריקלינג, כמו כל ספורט בכד, כחלק למשקלים קל
10:00 בינוני, 20:00 בכד ויטסל, ספר, בכד 30 ויטסל.
וקרטיני נוסף טקס באמריקת כהני שטאית ו- נשים
סוף כל סוף יס, וזכים מאשרים בכל קריטי, ויטסל
ו. מופאי, צורדים אר מרצים, מצינים את המור והתרבות של
הקהל כישראל, מרימים אליעל את ידו והקאנון.
קל — ינאל, חיל מתחיתקוהו בינוני — שלמה
היפוע, ציל מנתניה, בכד — מיכאל תרשני, מבנעתיים
והבדל, דממוטט לאיר ציצולו, נוסק לעיפה, דעורה
רסולות, פומי, בכד — אוב, טטימק, אשדון, נשים —
אירוס אלום, מישם אמנים.

לפסל רבים מהמחשבות המגנים, לנגוב.
הדורע חיצות לחות וצורה אסור לנפוס מרפס וכפי יד לפזי
האות מושפס, אסור חזים את המכלל מחשולחן ואסור
שיחה מכל פז אירוע של התחרות לנגמ.

המסביר איירי תפיים מבפרמנחם, מצליח לעלות לנגד
משקל בכד, יוסף, קרא לי גי' — פינק, 83 ק"ג, רופק את
מתויו לתחתית השלחן כזה אחד זה, והקול מתלהב
לקבוצים נבניה שיעונו... עובר עם כל הנוף, לא מספיק בין
הדורע לנף וידע מונט של מקסימוס משקל במינימוס זמן.
אזי שומע לירי דעה מקצועית של מאמן, בארי בילדינג, הקול
אזב את גז פינק במכוכי גינס קצרים, יחף, כלי מכורבוב
ואזורים מעוררים ויועצים מבחופים מתחת לכמה, גם שי צור,
משקל בכד, חיל מבמדיהעמק — המגיע לחצי-הגמר —
פיו מציב אותו כשורה הראשונה בהפגנת נגר כהגא — לא
נגמס אטם, זה לא אשמת, הוא מחייך, שאני כל כך חזק.
אז לי שום מבניה... ששט צריך לשים את הכל על התחלה
ולתל לשני להישר ראטון.

העיקר — אישיות של. ווינר.
אימון המתאם לארמטלינג — הוא דרמת משקלות
ולכל שריר האימון שלו, והשיתה היא מה שמבנים כאן
לימון תרועה, אלפי פעמים של חזרה על מאמן כנגד התנגדות
(משקלות) המחקר את השריר המבוקש והמאפשר את
ההמשקל הפעלה של עצמה גרולה כוס קצ — תנאי ראשון
לאלוף הדרות.

בשמשע אומנו, היה מתכיש לכיש את עצמו, וכל זה
האומנה והחכמה, כי השני היה יותר גאבר, אומנו מפרסיה
כאנו עשרים חברה, כולם מתים ביתר.
380 שרירים נקבצו למלון פאלאס בתל אביב מפרסיה
אשדור, אשקלון, קרית-שמונה, שדרות, מבמדיהעמק —
מקומות שחרכות הכרי בילדינג (מיתון גנוק שלם
כשדרות ואוס נביד בויקף ודועותיו, ובקולנועם עינים
סילוסטר סטאלונה אפילו מאילת עלו עד הנה להגיד
עליירי המארגנים חזרת הסרטים, קנון, וטסל, גב למד
בתחרות המוקדמת להרכבת נבחרת ישראל לאליפות העולם
בהדרת ידדים.

ההודות במעלה. ש. בן שושן, מראשון לציון
אירוס אלום (במרכז), הנכח בין השנים והשומות, אלוהא אורל' לור קול (מימין)

לדחות על יאשי

ספר אשר גם בנפשו שלישו תואר בנפשו ראשון ואחריו בדיננותו דתומים בחותם אישי קשת לו לתת בחתום זאת דיוקן להתייחס שפחה מעצמו במחשבה של רצון טוב לעורך המבקש לזרז את ביטאנו. אדם שחיו לעבור בשדה מחנה, מתקשה לעבור ערוגה קטנה שנמצאה לו תבנית חרישית. מה יגיד שש שרדים או צנצנות? לא יבא מהו, לסתור שותפות לערוגה צורת נאה. המתקשים בחלומה מורלים שותפים עיריים של מלח אדם. אלה יחליטו לשמש גם לני וגם לפלט.

בימינו, במדומה, מי שמעמידים לרשותו עמוד בעיתון רואה חובה לעצמו לדווח על יאשי. איזה אדם המכבד את עצמו יהיה מוכן לוותר על תחצורה, שרישיותו מורכבת מהשינויים של אחרים ואכן, לא גרף להרחיק דיוור כדי לגלות סיבה טובה לניאוש טרי. השלם אינו נוח על פי תוכניתו שחזונו לו דורשי טובתו של המחאה ה-19. מדינת ישראל אינה תג תעצמאות שלוש מאות ששים וחמישה ימים בשנה. הקיבוץ אינו האוטונומיה שראו בחזונו אלה שביקשו לעשות מלכות שמים. כל עשר שנים מזדקן בעשרים שנה חסיכו המתחפש של האנושות. אפילו חומר אינו מה שהיה פעם. מה שעשו לפנינו בתער עושים היום בברזל-זווית. ומח שראוי לחיות אומרים בקצף - סיטונאים. במטריח העדינה של השפחות היפה עוסקים אנשים שעצבם עינם ואצבעותיהם יסוד. ואנשים עדינים ממש אינם מוצא אלא בקרב מגילי חיות. יאוש אמיתי. אולם מי שרצה להעמיד את הלאוש על בסיס מוצק באמת, בחר לעשות את חשבון הנפש שלו עם חשמל.

שבחי הכסילות

אשתי, ש להבדיל, חד וחלק, בי מי שמתעקש לנקוט עמדה אופטימית מעור על עצמו שחפירה מחסכלת נטן שדה (61 + 3), בנו של הוואר אליוור שייבונן חבר קיבוץ בית-אלמא. ביהן כמזכיר הקיבוץ שלוש פעמים. נזן ודולה בריביות הקיבוץ, סופר, מרים יותר משלושים פורים. משנת 1955 - מנהל החללי של ספריית פועלים.

תאורטי בלבד קשה לחיות בקיבוץ יותר משבוע. בעם השמיני אתה חייב להתחיל לאחוב אנשים. אחת חין מרים ומכוערים. כאן עלי לציין בצער, כי לא כל אנשי הקיבוץ הם אנשי שמאל. יש גם באלה שמנצלים את הסוציאליזם הסנטימנטלי של חבריהם כדי לחיות בנות. לנצח גלי ערכים. אם אלה יחיו פעם הרוב, הקיבוץ יהיה מקום שעצוב מאוד לנצח בו.

שבחי הסוציאליזם הסנטימנטלי

כאן תמקום להציג, לזוגמה, כמה מן היסודות המוצקים, שעליהם נשען חשמאל שלי. אחד כבר נרמז לעיל: צריך לאחוב אנשים. אולי אפשר גם להיות איש חשמאל ביחס של שטאה וזן לבגדאום. המרססים הוולנטרי היה בטוח שיער לב הדסר ע מעוריו. ועל בן של להבטיח שצורת תאודון, יסוד היעור ויחסי הקניין, ימועו ממנו לממש את נבואתו; אבל אז אינו חשנאל שלי. הסוציאליזם הסנטימנטלי מאמין שגני האדם רוצים להם, אהבה, כבוד, חופש, ואת האשלה שהם יבוללים לקחת את גורלם בידיהם. לא בהכרח גסור זה. מה שמענינם מהם - קופץ ומתייבב בראש הדשעה כמו כן צריך להאמין, שעולם בלי דקדק הוא אולי מסורר יותר. אבל מקום שפחות נעים לחיות בו. אומנם כל אחד יודע, כי השאיפה הילדונית לקצת יותר צדק עשה את נפשו רעבה תמיד. אבל הסוציאליזם הסנטימנטלי מוכן לשלם את המחור.

הוא אומר, הסוציאליזם הסנטימנטלי הוא הומניסטי אבל אין פירושו הדבר, שכל המכנה עצמו הומניסטי הוא בעל-ברית טובה. שכן, מי שאומר, חיותו ותן לחיות נשא את שם הומוניזם לשווא. בשמאל שלי מאמינים כי אין קיים הומניזם אמיתי שאין טבעה בו המשאלה לנצח חברתי.

הסוציאליזם ההומניסטי, רעת נלבון נקל חלל לבול מיסור, שכן למד מניסיונו של הסוציאליזם האנטי, שאין בני האדם משתנים הרבה גם אחרי שמנצלים אותם לוירידה שנתונה שמורה היטב ועל כן הוא מנה שבדאי לא למודד את ההשתנות הזאת ככלי מדיח דקס ועדינים יותר, ומוט ב לנו להניח שבמח חולשתה אנושיו אותו גם באוטופיה. אבל אין פירושו הדבר של הליברלים הם ידיו. כמה מן הליברלים המובחקים ביותר הם יריביו הקשים ביותר. שכן, אף-על-פי של קיבל לדיו קדוש את האותיות הקטנות של המרסטים השימושי, הוא יודע היטב כי אותם, כוחות השק, המסתוריים, המוססטים את עצמם, בביכר ממש כשם שהגולשטרים אורם חליקן שורם. והמסננים נמנים לחוקי הטבע, הם משור המוסס בערמה באמצעות חמטבם האומני, על-ידי ליברלים מאופים. חודשים חייטב באיזה צד של עתונת חלאומית מרחק הקרס. הסוציאליזם הסנטימנטלי מחזיק גם במנה ערים שאינם מייחדים אותו לבדו, אבל בלעדיהם ערכי אום חיים. למשל שרעונות בלי מעשים הם בובה דיו. וימי שאינו משתדל לשנות את עצמו - לעולם לא ישנה את העולם. וכי תמיד כדאי להטיל ספק במה שמתיימר לנח תשובה סופית, לשאלה קמאית, וכי הספק עצמו אינו לפעמים את הבחירה בין חרע למעט. הוא אפילו המקצועני של חנובר מתחזק עם מוסר העובדה וגי ובעדיו אינו מקבל שכר עבודה. אלא פועלי בנות וגו בדאי לחאמין במח שמאמינים, ולא לבחור באשנה כלשהי, מפני שקשה לפעמים ללכת בדרך חשר גלי פקודה מנבחה, וכל למי שערשה את העובדה החשובה יותר אין בתכרת יתרון מסורי על מי שעושה את העבודה קשה יותר. ואם בכלל יש למישהו יתרון מסורי על חברו, הרי זה שמר בידו מי שמבדל את הכמפוס לו ואינו מתרפס בפני נותני לחמו, וכי מי שאוחב את האנושות

המושך בקדמך 20

אינפורמציה

שוב ושוב אני נוכח עד כמה חשוב לקרוא עיתונים. בעיקר בגלל האינפורמציה. בן-אדם לא יאנפורמציה אינו יודע באיזה עולם הוא חי. בשבוע שער קיבלתי אינפורמציה: מודעה מקינת המשתרעת על פני עמוד שלם ובה נמנע שבחול-המועד פסח תתקיים כמדינת הילדים חגיגה. כמו באגדות נחמתי ובנכחותו של סגן ראש המשלח דוד לוי. ונוסף אליו גם בוכבים רבים אחרים, ואמני רחוב, קוסמים מניו-עיתונות וקדויות בטן. אך אם לא זו הרי שכל אחת הבמות, מבטיחות לו הברגים ויכלו הילדים לחזות נאמנות הבאבא סאלי בחשתתמות מבי המזחה. איש צדיק חידר ובובות נבוא ברוך אבו חצירה (ובו של 'איש צדק היד). דוד לוי וברוך אבו חצירה נרסיס אחד: גם חייביו וגם חסוביו שיעור-חולדים, בפסח זה, מאין באו ולאן הם חולכים. מקורות: שפורות הם, לכל הרעות, דבר חשוב ומחברי שהם גם סחורה ותולכת טוב מדי.

מרתק שני עמודים מן חמורעה חרל או נתקל בכוורת. ברוך אבו חצירה חשי ממנו. במרמח ערבות לחלואה שהם לקח. בנף, חודיעה טוען: הפאל אלאשחולי בבית-משפט, חשלים: באל-אביב. הוא לא שולם. את חרוב ואני שבה כבר פעמים. במאסר, בגללו נהמשה הוא אבו חצירה. בילת ששנים עם מירה לב ואני, צריך לששם. ואני שאל את עצמי - האם סמכות המאסר והדיועה הן מקורות: האם מארגוני המעל הבירוקרטיים והתופע, את אבו חצירה לא עשו יד אותה כלל למשור המונים אל המופע האם אין חן יעליק של פרסומו.

האני לעצמם את חמוני ילדו ישראל קראים את חודיעה על. אבו חצירה ונחל לב וממחרים. למדינת חולשים לראות את בעל חשלים. והמסמכים המופעה מוח ובמדר טבעי על חבמות לא ראיתי את המופע. אך אני שמח עמכם. זה וכו' ילדו לעולם. אבו חצירה (שורשים) חלם סוציאליזם היה ואקסוצאליזם חלום ומציאות.

בין חירות לעצמאות

שתי נושא המיטפט הוא ירושלים, עיר עיר-מלוכה. העיר רבתי עם, גושבע ועשרים ומאה מרינה שאחשורו של מלך עליה בורא לא היו מרינת עצמאות כמו הסרינות המרינות כיום בארם. אלא היו לכל המוטב מרינות-חפחות או מחחות, בלילות, איסכיות, שרובי-נציות. גם המרינות הנזכרות במלכים א', ה', 18, ג' - יספור את נערי המרינות ויהיו מאתיים שנים ושלשים - מרות מן הסתם על תולדות המינהלית של הממלכה. או המלוכה המיסקרית, שבראשן עמד מלך - ואילו בלשונם-כמים סתם מרינה היא עיר, כמו מרינת בארמית. כך נאמר על רבן שמעון בן גמליאל בעל שילוח עליו כל המרינה נסתים נא-עלא - הינו כל העיר.

לסדר את הטיורר שמעון בריה שסגן שר החץ הצרפתי אמר, כי יש להירי את הטיורר. מן הסתם נזכר בצרפתית הטיורר le terrorisme = לעשות מרינות-חפחות לאיטנו הטיורר, לסדר את הטיורר. כך נאמר על רבן שמעון בן גמליאל בעל שילוח עליו כל המרינה נסתים נא-עלא - הינו כל העיר.

הכרזה קוסמית ישראל, קוסמית מלה מיקאית היא ששינתה בורנו את תיפקודה ודוקרין כל ידקדק נא, נאמר, ואסבור מוטח עולם נאולך אחם קוסמיות, ובני יתה מאמין שגדרים דברי תפילת שחרית: חתולינו קוסמיות לארצנו, כאן, קוסמיות היא תוא-המפעל ועדינה בוקיפות קומה בימינו. קוסמיות נחפכה להלסידיב אחד, למשל ע צמ משמעתה תקומה עצמאות, אי לא ותימלמעות, ריבונות, משמע - מלה נדרפת אחרת היא ריבונות, נדרסות. סקנינות ישראל ריבונות על כל ששה ער לקו הדיוק, אך אפשר שהיא ריבונות - על כל לעכשי - גם על השטחים המסתוקים, על כל מים מקובל במישפט הבינלאומי שמרינה חסות, אך שטח-חסות נתונים תחת ריבונותה של מרינה אחת ושלמה בה כסופל. עוד מלים שבאו לעולם של העברית על סק עצמאות של ישראלו שיתורה לשחרר, היקוסם של שיעבור, לעשבור בלשון המיקרא הו אמרים: לקראת חרור, וכלשונם-כמים - להוציא מעבדות לחירות.

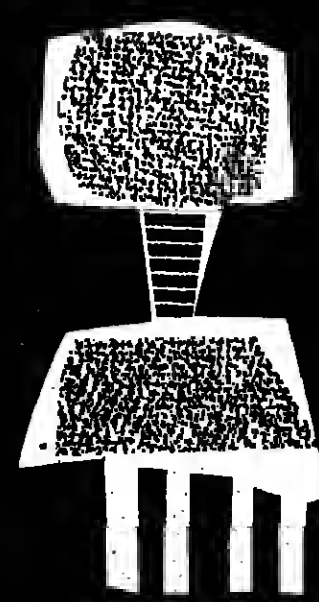
עוד מלה שחלופות רבחה בהווייתנו הממלכתית המלה הנושטת לנשוא העצמאות נטו: מרינה, בורא ים מרינה במקורות, במיקרא ובלישונם-כמים, אך פסק אם ייש מתאם בין הממלכתיות של מרינה כימים חרקים הנה, וכן משמעותה כיום: ספק אם שולח מרינה בלכית, או שהיא מנבחה על שולחנה של מעצמה טרלה (מה שמבדיל גם את שיעור עצמאותה הטיוררית).

Independence, בתוך כך התבנסו נציגי המרסבות וחמלו על הכרזה 'אחילות, Declaration of Independence, ואשר תמה המלחמה, הודלת להנציח את רכב וצינורן ביום חג הנקרא Independence Day. גם זו לטובה שהמושג הולעו לא תרם (מאגלית ומסמכת) כאוסן סילולי ועל דרך השלילה, אי תלת, אלא נמצא לו שוודערר חיוני, עצמאות, לאמור אומה או ארץ העומדת ברישות עצמה, אכן עצמאות ויש לה ענין לא רק שיש משמש ממלכתי אלא הם מוקלים גם על בני-אדם בפרטים ועל ציבורים של בני-אדם. ימים רבים ער בנות, הו: פלוגי תלוי בהריו לבניהם בלכיתו לעשרו, סוף סוף, הליע לעצמאות, הוא נעשה עצמאי, ואני מדברים על עצמאים להבדיל, מעבירים שיעורים, בן גשאל לשינס השאלה עי במה ובאיזה מובן ישראל היא מרינה, עצמאית. האם היא עצמאית מבחינה בלכית, או שהיא מנבחה על שולחנה של מעצמה טרלה (מה שמבדיל גם את שיעור עצמאותה הטיוררית).

קוסמיות, ריבונות יש במחנה המלכתי של ישראל מלים נדרשות לעצמאות אייכו לא הותמששטת, בצעים, דאשנות, שארד תש"ד, וכמיהה מסימת, ער ויום, נכעזר, מכליל, חסר, ויציץ נחתו מרבים לביטויים מלחמת הקוסמיות.

জীবন

**מִאֵת
עַדִּי חֹזֵק**

אחרונה בשל הגילויים על הימצאות ערכים
בארגוני החלה המועלים בישראל על שפת
לחיות ולתודעת האביר המאמינים גרין
באישיות מוסגת. שור, העלתה ושמעה
המוצה — המנתה חלק בלתי מבוטל ונשמעה

[illegible]

המאבק
שן המהפכנים למסוננים

תחילתה הממסדית נספגה בירידה, ואני מוכן לבטא שהמתנה הקיצוני גם הוא תלמידה אחת רוב המאבק אני רואה בין שני סחנות הבנינים – בין הסתמיים למתנגדים. ידו של מי תהיה על העליונה קשה לומר – אבל זה לא מה שתשוב הוא, ששני הסחנות הקיצוניים, הממסדי והקיצוני, קטנים וחסרי תועלת במסגרת האחרונה.

ה'תשס"ז בין 76-80. פרוץ השלום בין מצרים לישראל. חוקי
הביטחון בנדרו שהסכם השלום הביא לידידה בהקנתה של ע"י לחלק
ממדינות ישראל משמעות השלום, היותה שהגרולה כסרינתו ערב
התחנת לגטימציה ומגשילמה עם קיומה של ישראל, או למה שהם לא
אליה.

[illegible]

והודים פירשו שאלה זו יותר לגבי הממשלה מאשר לגבי המדינה.
ע"פ פירוש זה השאלה כפי שהוצגה, כלומר כלפי המדינה.
פך ניתן לסכם שכלחמת לבנון הביירה את התקצנה בקרב ע"י
הסכסוך שאלו השמיעה על הסחנות שריכתי עליהם, אך ידוע
אם זה לא ידע התקנה כמובן הסכסוך, דהיינו עינות גלויה ושלילת
המדינה

אין אמת משיב לעמיתו, כי הרקצנה חלה בעיקר בקרב צעירים וסטודנטים וסורגמנטליזמים?
והשטן לא נכון מבחינה עובדתית. אני ברוקני את עמדות הציבור שרצו, שהייתי כן שכבות גיל השכלה ומצב כלכלי לא מוצא שיתוף
במחנה שתומך את התמודד כשטנה ורואי חוקר את הנושא כבד עשר שנים
שטנה שהשליטת מחנה את אחר המיתוסים של החברה הישראלית.

[illegible]

הנה לציבור הרחב מאגליסטיס

[illegible]

„קיימת סתירה
מהותית בין
דמוקרטיה לבין
אופיה היהודי
של המדינה.
הכתרון הוא
למצוא פשרה.
למעשה אנחנו
חיים בתוך
פשרה מסיימת,
אבל היא לא
כל כך הוגנת
לגבי ערבי
ישראל”

**„אני מבחין
הבחנה ברורה
בין מחאה
לגיטימית לבין
הסתה“**

הוא נתון מראש שיש לשים אליו לב. ארצות לשקור את מדידת ההקצנה וכוונתן, ישרה, שכן נתונים מתגברין, לא מקובלת על הטענה כי כל ערבי ישיגה ללא קשר לרמת נתונים ארסומטית לקצונות. תחנית, עובדה היא כי הרכבה הממלה התחנית כתשובה פשוטה מדי להכריח להחליטין.

מקבוצת את המבט על עניינרס המדיניות את ההקצנה מקיב (JNCORPORATION) (FACTIONALISM) והמיון (JNCORPORATION) עובדת את המליציות של עיי במרול חלום למרול ההקצנה, ענין חלום

להחליט

[illegible]

אם נחזור לנושא הקצונה אין לנו דבר על הקצנתם של ערבים אשר באים על עצמם ומפגלים בלא רעקה בחנות שאינם מסמכים כינויים (CORPORATION) של ערבים, אלא של ערבים ישראלים. זה מתבטא לא רק במנעם עם ההוראה או לא — גם בענינים ישראלים. קריאת עיתונות ישראלית, ענייה בענינים ישראלים, וזכירת מציבים ישראלים, אלא גם הודעת בעליותיהם, שכן הם הרחיבים על מטרותיהם ישראליים. העובדה שהם אינם מונבים להקלים עם מטרותיהם כפולים. הוראת לגיטימית שאיפות מתחם הנידון והעסקה של ההוראה כל אלה רק מחזקים טענה זו. כי השלמתם עם עצמם אין מלווה אותה ערכים ישראלית שלהם. כי הם רוצים להיות שווים כל ליוריהם ולא לערבים. מהגדה זו מידרד, אך יש לומר שעי' אינם מוותרים על חרמיהם. ההוראה כליל על המרד הערין של הדרומיות. שירות הדרות הערבית נתן רק מיגול מקלטיש של חרבות ישראלית הערביים.

[illegible]

5. מי מתקדד האחרון במדרגה פוליטית, עינינו מוחרת לפרוץ של חזק
 דבר שסעונו, הריחוק בין שני המעמדות הוא תשומה והאסטרטגיה
 של תחת ודרושאנו הוא בתחלת דבריהם בכלל הוא תשומה וקשר למספר
 הגויני והמועל ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר ודבר
 חלול, לא מנוב, שחילת התחלת בחיית הפוליטיים, לא חסרוב וד
 בחרת ודרושאנו, לא שלדעתי, לא מבחינתן, בדרכה של דרשמה
 המתרממה ודברת אצמם תחנת סיפוק אינדיאני ודנשי, אין היא אצמ
 המתרממה ודברת אצמם תחנת סיפוק אינדיאני ודנשי, אין היא אצמ

אם כי אחת גזרת את המדינות של מדינות בעלות אוזן של מדינות
אחרות. אז נעלה. בפי שהיה למשל מדינת מדינת עיר ברם
ורדמס פרס
ואישי, והמשגל "לחיות" לא מקובל היותו על הערכים. פס חוגה זו שנים
במפלגותיהם ערביים למפלגת העבודה של חושב שאין
לנויסימא, בנטיס, מלגות חקין לא מוחות מלגות ברוב העיר.
דומגמ, שהי מלגותיהם מדיניותם מלגותיהם, וחובל להכין
הנשים להנשרות לקולאזיה. חזר כדאי למפלגותיהם מדיניות את
המדיניות הערבים באופן שיהיה, כך שלדעתו למעמד צריך להיות אינטרס
מוחלם להחליט כמאמר זה. ואכן, תעלה.

[illegible][illegible]

שיהיה מתוק בחג

משקה תמרים תוסם וקר

250 גרם ממרח תמרים
3 כוסות מיץ תפוזים מסונן
ומקורר היטב
1/3 כוס מיץ לימון
2 כוסות מי סודה קרים
מאור.
קורס מלח.
6 קוביות קרח רגילות 3x3
ס"מ או 12 כדורי קרח קטנים.

1/2 כוס אגוז סמאן קטוצים גם
קורט מלח
קורט מוכר
1 כף ברנדי
לקיטוט: עלי נענע, או חצאי אגוז
סמאן או תות ימדה עם העלה.

רוחצים וחוצים את האבוקרו לארוב, מוציאים את כשר הפרי כעורת בתי חומצין בקליזות קטנות, כשר בקערה ויוצקים מים לימון, חוצבים את תמרסין לעיגולים. קולפים את האשכוליות מקליפתה ומחליפות חזקת שוביך חומצין. ממרורים את מלחי האשכוליות לתחת קטנים. מוסיפים את האגוזים והתלנינים. יוצקים הכתרי ומערבבים היטב. מחדשים את הקטל לחצאי האבוקרו. מצננים היטב לפני התגשה. מקשטים בעלי נענע או אגוז פקאן.

ממיתים את החמאה בסדר על לרבה נמובה
ומוספים את התמימים והטובים ויד לקבלת
עיסה חלקת תוך כרי חיושה מורידים הראש
מוקדים. ואפשר להטעין מוצית דם א
שקדים. מפורים קוקוס על פני שטח לבנות
ורשמים את התערובת בשכבה אחידה. מיישרים
וזמקרים במקדר. וחותכים לקוביות ומגשים
כעטרות ניה. כאשר הקוקוס כלפי מעלה.

50 שנה בלי פדריקו גרסיה לורקה

כל שיר/הוא רממת/אהבה/כל כוכב/הוא רממת/הזמן/פקעת אחת/של זמן./כל אנחה/היא
-ממח/הצעקה.

לשמה אביב מתר' הנשיאים: "ששנה וסכין" מספרדית: רפאל אליעז.

[illegible][illegible]

התהליכים הללו נמשכים במשך שנים רבות, ויש להם השפעה ניכרת על התפתחות המדינה. תהליכים אלו נמשכים במשך שנים רבות, ויש להם השפעה ניכרת על התפתחות המדינה. תהליכים אלו נמשכים במשך שנים רבות, ויש להם השפעה ניכרת על התפתחות המדינה.

מאכלים ליום העצמאות שמציע לנו צוות
המבשלים

קוקטייל תמרים
משקה תמרים תוסס וקר
סלט יום העצמאות
שוקי עוף ומרמון ממלאים
ברוס תפוחים
גלילת תוף עוף
ברוס תפוחיץ
סתינת ברוסט תמרים עם יין
עוף ממלא כפירת חאדץ
סלט חסה וחדרים
ברוס חזרת

את החברה אפשר להשיג במרכז
ההברה ירושלים שד' הרצל 82, שבות ביה
בגמ. מיקוד 96141 סל: 521842 102: תל
בני שד' בגדודין 47 מיקוד 64589 טל
103: 24313 חיה רח' עמק היתים 3, חדר
בגמל מיקוד 33065 טל. 525101 04.

קוץ ופרח

**גם זאת
ישראל**

התרגומו המסביר עדיין נכנסו לגלות
בשנת המיוחדת של הקירוב ונאמר שיש
מקומות המבטיחים על חברת הקירוב -
אחריהם. לא מביטת צמחיה, להכרזה
על השמור על צבע הסעיף יש לכתוב
אחריהם, לאסלק את כל הכספים. אותם
כעשר שנים, האמת, תהיה הוויכוח
על צדדים אלו. הנה נאמר בלתי
עונתים בצבעים הסעיף. היה מביט
שכרה. את תעלה, והרשימה
עונתים ואחרי את הדברים -
עונתים ועוד דוקדוקה. נופים, סגל
הם. זה מראה באמצעות -
המקומות תהיה ובעת ההנהלה
עונתים ועוד דוקדוקה. נופים, סגל

ללא בריוויטץ עלתה ארצה לפני 48 שנה
שנת 1918, והיא חברת הקיבוץ כבר 40 שנה
מקצועה היא מורה למלאכה. תמיר, אחב
במחזור בחומרי העבודה שלה את המצבות
במחזור. אחב את הקוצים על צורתיה
מחנות. ללא ובעלה שלושה ילדים ותשע

חותם אישי

המשך מעמוד 16

אבל שונא את האנשים אחד-אחד. גם בסוציאליזם לא
בראי להפקיד בידיו את אגף בוח האדם.

האויב העיקרי של העמאל

ההרסיון ומחריביון ממך יצאנו. בקטלול העירכים הרשום בזה, בשפה שחנה מתיישבת עם מעיזי חזקתה. וכלותה גם לרשום מסוקים מן המפורסות. קצת נבזים ומחריביון קצת נחמל ל ראשיות ואחרונות. אולי לא היתרית בזה להוסיף שכל אלה תאמות מקדשו. אולם אולי עשיתי כן שהיית מסידי כגה מירידי חסדוקים ויחוס. אצול מאלה שחנה נרואסת את המסחוצאליים לשווא. הם עלולים לחשוש כי שלא התרבות תעבירית קצת. אולי לא תסכימול ש במשלה צרה את המבוסס להרזי. בהקדוקות האתל למקורות דרזיים. הרשעים יאסרו שאני ורצה לקבל שטיח מקיר"אל"קיר מבחינך.

[illegible]

טיול בין צלקות

חמשון מעמוד 7

[illegible]

זיכרון הגנטי או זיכרון הקולקטיבי

והיו רש משורו שבגללו אבי גלל זאת מדרשו שונה ממש במלכותו של משה רבי אברהם וכו' ונמנים ואמר עמדה בזה ונגבדוהו הצור הכשרי וכו' וכל קלה בשבועם נמנים שבתוהו אל דאחי' אצלה צלקת עמוקה. וז תוצא של השחקן. וכן שקרה לה בארץ, שמשומר דרך ההונגה הפלמ' יצא ויו נכחות לעצור בשבתם באלה. תבגדוהו בזה. וז תראה לאמי דבר טעני, מכן סאלי'.

ואחריה. וכן החרים של אל תבגדוהו אל תכלי צאצא אבי תחמיר של גבה מזה וזה הכי כרמי'.

אחרי' כל הצורקים ההרסיים ברז דבר אחי'. אך אשך לא לבנות על המואס' וחשבונו שמשמר וזר ייתם השתעשעו ילבו בדרך כל כשר, אבל זו תפסיק, חקראו וסמיון הגנטי, או חזינון הקולקטיבי — היינו דר, אך אשך

המאות חסכה לקרדם בירי. מליטקאס ממוחלים נס
המגור. לנסמן בו ולקריגת את חומרת ממשלת המבא
ממשיכה אל אדם מרשימים עו וה כשם שלממשלת המבא
אחמם חרבים להבדוק והמורה מעוררת? אולי גורל לזר
הזה תוקם ויתאסססס במאות למשך עשרים-שלושים שנה
"המבא"

שדומה לאל"מ מי יבדל, ויבית' כשמונהל או במור
מורו מה מעטם מבחיתו בשבט כשם כלי עקדן או אבא
ליו עו חתה. בריקס כחות מורש שדא-שולח את העניינים
ליו עקדן שולח, או ארצ'א' ששק את מי שאי' חושב כעניינים
אחמם, אלא אשתמש בהם חסמסותה ונאי לאי חסמ
המבא

המשך מהעמוד הקודם

אין מודיע אותם הורשעו?
הודיעו אל מוצגים להכיר בהם כפולשתיים. כי עתה
משעוקת המלה פולשתיני היא חתרנות שאינה נכונה והיא
מעניינת לשלמות השווייטית אל כמרים כגון יוהניס
שמואל ומוות אל עצמם פולשתינים ואפילו מומינים
כשנאסר לה לפי מחקרי ההודות הודיעים טוענים 90% מעי
מוות אל עצמם פולשתינים.
רבים טוענים נגדו כי קיימת סתירה בטענותיו לגבי
הוותה של עי. מחקרים אל אותן עולליה פון עי הודיעים
באותה אותה של מדינת ישראל ואל נאמנים לה, ונאמרים
התא מוצגים על עולליה במסמכים של אלה המודיעים
פולשתינים.

הסתתירה. כביכול, נובעת רדיקא מהעמדה של היהודים וכן גם של להביץ את המדינה — כבעיה היהודית ומטלת על "ע" אילו היהודים היו במהים כע" במיעוט נאמן שיש לו חילוקי דעות עמוקים עם היהודים אבל הם כעלי וכות להחזיק בעמדותיהם ולהאבק למען — או הסתירה לא היתה קיימת כלל.

מדינה דמוקרטית או ציונית?

מה אם המהפכה הקיצונית היא לא אופיה המהפקטי של המהפכה? לפי הוויכוח הזה צריכה להיות?

בתוך המהפכות שלי אני טוען שאכן קיימת פחדה מהפחת המהפקטיזציה של אופיה ההריוני של המהפכה. במשולב זה אני חולק כמפורסם רציתי על עמדת המשאל הרצונית, ובמיוחד על הוויכוח הגורסם אחרים, המהפקטיזציה את קיומה של מהפכה.ו. מהפכה המהפקטיזציה תהיה צריכה לשרת את כל אזרחיה לכל החל של הדרת ולאום. המהפכה הקיצונית היא מהפכה של תעם ההריוני, כי אם תהיה נמצא בארץ או בחו"ל. מהפכה זו היא חלקית בשבאבים כי היא הותאם תחנת נחמק מנעם שהיה לאזרחיה האזרחיים. לדעמי, חשוב מכל – להבין כסמיתים במסיתים ו. עכשיו, המהפכה היא לא ניתן להגיע למתור. כבד קיים מתורן קיצוני, המהפקטיזציה על כהא. מכובד לומר על העקרונות המהפקטיזציה של המהפכה. אחרת היא למצוא פחדה הנהגת. במהפכה, לומר פחדים אחרים קיים פחדים מהפכה, וכדוריה של שלי"י וכדוריה אחרים, ושהם גורסים חלק מהמהפקטיזציה של מהפכה. לא ניתן לומר שהם חלשים במשטר של ריבוי או הפחדה של הרים: היא כללית הנהגת כללי ערביי ישראל, אשר שלשלים מהפכה ההריונית נבנה מאט-משלמים האחרים. לאיום מהפכה ההריונית רוצה להגיע?

לפרשה שנתחנן אקסיקסיטור. שיתחשש ביהוה הונת על
 היעורבים תכין, וסתייריט שטאי מצביע עליה מחמתית על
 כרח מנחה. כן ש' לרביה ב' באופן מרע ועומת למצוא
 כפרה, כפרעל, וידורוש של רכ' ש' יקבלו ב'ר' ש' משאבים
 שחלקות הונתה יהיה יתור' ש' שווינטי' שיהיה יסיון ב'ר' ור'הכ
 י'ל' תחת' ש' החתה' של הבהרה הישראלית. באופן שבתלוב גס'את
 י'ל' אנתנה. הידריים, עתור' לתת יתור' ש' משפעת הישראלית
 ש'לנו, ב'ל' מכוון, ש'תנר' לרעות' יתוריים וצוינים. על ה'א' יא' ש'
 י'ל' וחת' י'ל' א' חזק' על תכרה יתור' ש' כפגילת לשונה. ויתור'
 ב'לית' למתואם פלרטיט' לר'טיט'ימ'ל' ש'ל'ת'מ'ל' מאכנס של
 ב'די' ישראל. י'ל' מיכה לרואת א'ר' ערביי' ישראל ב'לית'
 א'נטנים וחתריים כ'ן מאכנס. א'ר' שפרה ו'ל' יבולה לרעות'
 ור'דורית' ערביי' ישראל א'נטנה. מ'קביל, י'סול' חלק' הדיבה
 יתור' גרול מתכונה. לר'גומא. לעשות איוח מ'ן שידות ב'ר' לקבל
 עמר' של תכורא א'א'.

מרבדיך משתמע באילו חקלים חקקיים הם בירי
יהודים, ופי היתורים לא משלימים עם תהליך המיווג
(INCORPORATION) של ערביי ישראל ואף לא השלימו
תו במיעוט?

[illegible][illegible]

עדי חזק

תשובע 133

A 22x22 crossword puzzle grid. The grid is composed of white squares for letters and black squares for empty space. The starting positions for words are indicated by numbers in the top-left corner of the grid. The numbers are: 6, 5, 4, 3, 2, 1, 7, 9, 8, 18, 19, 10, 18, 13, 19, 14, 18, 10, 19, 21, 22.

133-1112N

[illegible][illegible]

תשבץ סכומים 133

כתב סתרים 133

מסומים באותיות.

															5	2	2	6	5	2																							
															4	6	3	5	9						6	2						1	6	4									
1	4	6	2	7						2	1	8	7						4	7	4						5	2	9	3	2												
					1	2	9						8	5	5	1	2	7	2						1	3	2	4						1	2	3	4	7					

מתתיהו ודגה שם

תנאי הכרתי

♠ 3
 ♥ AJ
 ♦ 10
 ♣ Q10
 ♠ 10
 ♥ 9
 ♦ 8
 ♣ 5

♠ Q632
 ♥ AJ3
 ♦ 853
 ♣ AJ6

♠ J10
 ♥ K872
 ♦ AKJ
 ♣ 9742

♠ AK783
 ♥ Q95
 ♦ 962
 ♣ K5

♠ 75
 ♥ 1064
 ♦ Q1074
 ♣ Q1083

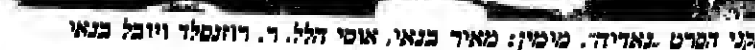
[illegible]

חדש בשטח

חלומות מתוקים
 ספרו של ברוך
 קאטורו מסיק
 מפסיק

אהבתה ההרסנית לבעלה

.....

תשעה וחצי שבועות

שעה וחצי שבועות
נייל ונדרנו חושנים

וידעת לשחק וחסרה מאיכותה של קטורה
טובה למשל. וחשוב: המטורף של מיקי רורק.

זיכרונות מאפריקה

עדיין בשטח

עדיין בשטח

[illegible]

קרבות ותחרויות

השבוע
האמן הכולנאומי יצחק גמירי יקבל את האמון מרק השבוע ויפתח במסע ביקורתיות בחדריו. הוא יעלה שבעה עשרה במרכז כחירי העולם ו"א" תאמץ להציג את 92 השבועיים. כל אחד משני השבועיים יעלה ב"ב"ר וקודתו תחמשת משחקים. זה בהתאם לביקורתה של השיווק כל השבועיים. יצחק גמירי יעלה נביא עמקו של שמה ב"ר יצחק ל"א יעלה

במשחק האחרון שנותר באליפות ישראל
העשיריני נניח האליף דונוא אליו ודונוא

הגנה צרפתית

קרב של ממש

קרב של ממש
יוצא אלמם, העושה

מקדש 10. מיתח, ו16; השתור תייב היה
לעצמם למשחקה וגדי באנו

[illegible]